

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

Hongasandra, Begur Road, Bengaluru - 560 068

Silver Jubilee

2001 - 2026

Twenty-five years of a remarkable journey—
a journey challenging in its trials,
promising in its vision,
and enthusing in its triumphs.

Each year has shaped us with courage, perseverance, and hope,
etching stories of faith, learning, and service into the heart of our institution.

As we stand at this silver milestone,
we look back with gratitude and forward with renewed confidence.
Poised between memory and aspiration,
we now set forth towards our golden days—
guided by experience, strengthened by unity,
and inspired by the promise of an even brighter tomorrow.

A Tribute to our Patron Saint

“A single sunbeam is enough to drive away many shadows.”

ST. FRANCIS OF ASSISI

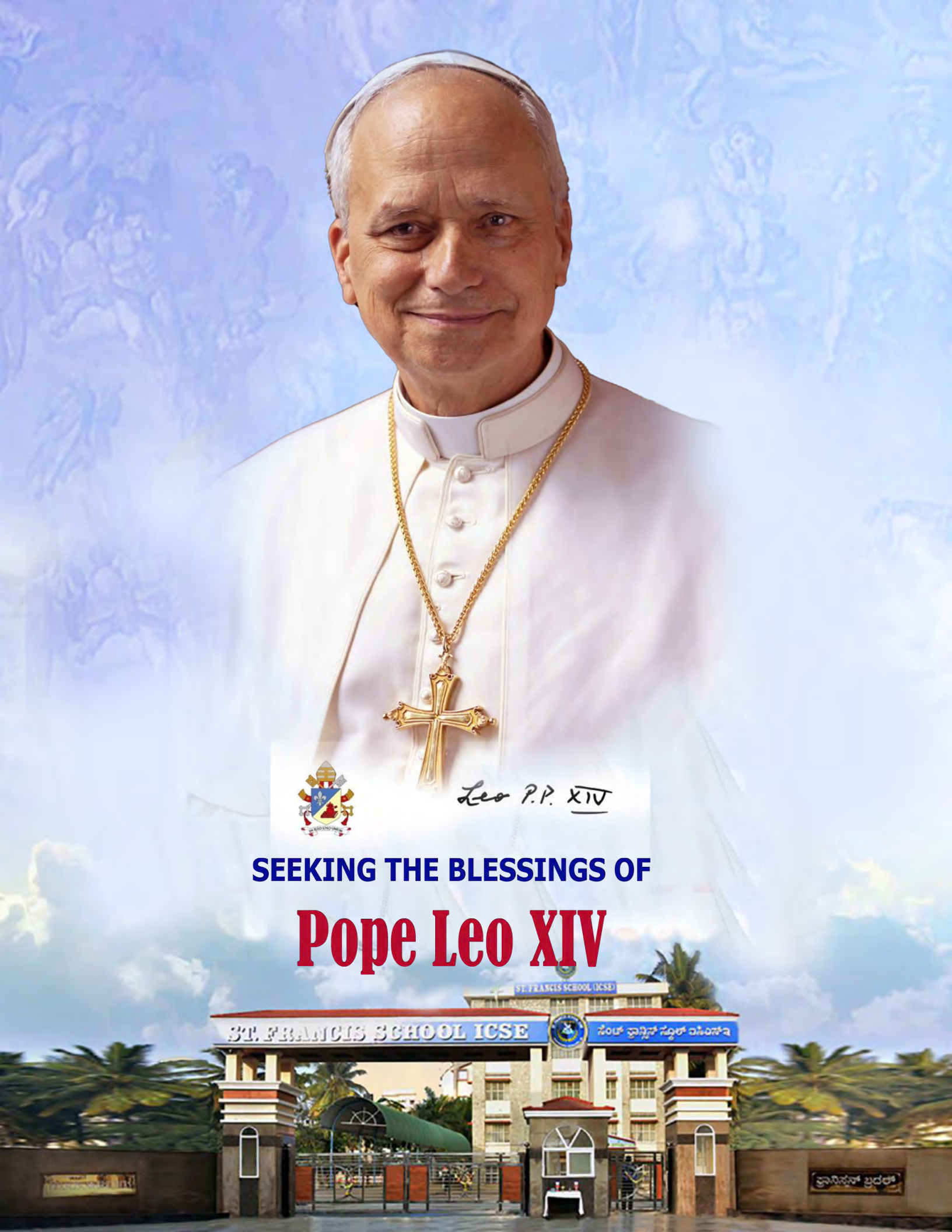

A Tribute to our Great Founder

“Take care of the poor; God will take care of you.”

Rev. Bro. Paulus Moritz

Leo P.P. XIV

SEEKING THE BLESSINGS OF

Pope Leo XIV

ఫ్రాన్సిస్ స్కూల్

Message From Assistant Superior General

“Sanctify yourself and you will sanctify society” – St. Francis of Assisi

Congratulations on 25 years of excellence to St. Francis School, Hongasandra, permanently affiliated to the Council for the Indian School Certificate Examination (CISCE) New Delhi.

Right from the inception, the school management together with other stakeholders framed a well-designed vision statement highlighting joyful learning and holistic growth together with imparting of Franciscan values of Love, Peace and Justice focusing on the sustainability of new world order.

Our pioneers who laid the solid foundation of this great institution. The present dispensation provides adequate support and guidance which is a source of inspiration and overwhelming foresight to bring out a desired outcome.

As we celebrate Silver Jubilee of our school, we are thankful to God Almighty for all the abundance blessings and thankfully acknowledge all those people involved in the management and academic advancement of the school.

At this milestone of 25th anniversary of the school, let us remember all the students who entered the portal of the school and their parents, teachers, staff, well-wishers and the past students with greater appreciation and heart full of acknowledgement and gratitude.

The principal, teachers, non-teaching staff update themselves continually in their subject areas, co-curricular and extracurricular spheres. Above all, they are the committed and dedicated warriors for the common good of the school and nation building with global outlook.

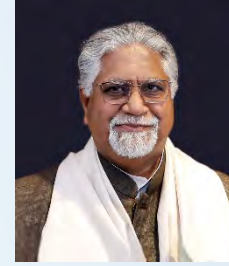
May God continue to bless everyone in the school and school management as they are navigating beyond 25th anniversary with renewed enthusiasm and vigour.

Bro. Alphonse Nesamony, CMSF

Assistant Superior General,

Congregation of the Missionaries of St. Francis of Assisi.

Message From Provincial

St. Francis School CISCE , Hongasandra is a reputed educational institution that has been serving the community since its establishment in the year 2000. Over the years, the school has gained recognition for its commitment to academic excellence and holistic development of students.

Semper Sursum (Always Aim High)- the Latin Dictum is highly suitable to qualify this institution for it has shown over the past twenty five years an unpredictable growth, unparalleled performance in academics and other areas of educational enterprise-learning and technology, artificial intelligence and robotics and much more. The school knows that Education is crucial in the development strategy of any nation. The school has already accelerated the process of transformation in education, redefining the rules of the game in the educational and working world.

There has been a shift from traditional teaching to digital learning. One of the most revolutionary changes in the teaching/learning pedagogy. In its early years, St. Francis School started with a modest student population and a small campus. The school focused on providing quality education, nurturing values, and fostering a conducive learning environment. The dedicated faculty members and staff worked diligently to create a strong foundation for the institution.

As the years went by, St. Francis School expanded its infrastructure and facilities to accommodate the growing student body. The school's management ensured that modern classrooms, well-equipped laboratories, a library, sports facilities, and other essential amenities were provided to enhance the overall learning experience.

Over the years, St. Francis School in Hongasandra has grown to become a prominent educational institution in the region. It continues to uphold its reputation for academic excellence, holistic development, and commitment to nurturing future leaders. The school remains dedicated to adapting to evolving educational trends and providing a nurturing environment for students to thrive.

As the number of students increased the Society has built an additional wing for the school to accommodate the increasing number of students and the ISC students. The new wing has an auditorium where 2500 students can assemble for any program.

I extend my heartiest congratulations and best wishes to St. Francis School CISCE Hongasandra, the teaching fraternity, student community, parents, and all well-wishers. For the past 25 years, the school has upheld academic excellence and value-based education, shaping responsible and capable citizens. **The 25th anniversary of the institution**, is a significant milestone in the history of the school. It is time now for celebration in a most fitting manner, for reflection on God's loving care and continued blessing upon everyone, and looking forward to the future.

Best wishes,

Bro.Xavier Alexander,
CMSF Provincial/
Chairman

Message from Former Superior General

It gives me great delight to pen up a few words on the 'Silver occasion' of our School and Institutions at Begur, Bengaluru.

When we began our expedition at Begur a quarter of a century back, We could never imagine such a great leap for our rural-school' away from Bengaluru- Centre.

Begur, almost a nomadic village of sorts, in the outskirts Bengaluru, now has almost grown into a city by itself with mega characteristics of an Industrial hub and more.

As Begur, and surroundings were galloping in the developmental map, the Franciscan Institutions also jumped into the Band-Vagon of expansion and development, thanks to the hard work of early visionaries and current digital CEOs. Thanks to Divine providence and human support, we have achieved many laureles in the academic and co-curricular fronts. Franciscan Institutions have become almost a precious Name to be beckoned with the ongoing super-development of Begur and Surroundings. We hope and pray that the Almighty guides our forward March to the Golden and beyond, Thank you, Share-holders!

**Bro George Thothiyil, CMSF
Registrar-SFIMAR**

Message From Manager & Administrator

Dear Francisians,

With immense joy and deep gratitude to God, I extend my warm greetings to each one of you as we commemorate the Silver Jubilee of St. Francis School (CISCE), Hongasandra — 2001–2026. Twenty-five years of an institution is not merely a measure of time, but a testimony of vision, perseverance, and faithful stewardship.

St. Francis School was founded with a clear purpose—to provide integral education rooted in Gospel values, academic excellence, and service to society. Over the years, this vision has matured into a vibrant reality. What began as a humble initiative has grown into a respected centre of learning, shaping generations of young minds with competence, conscience, and compassion.

The journey of these twenty-five years has been marked by the selfless commitment of many. I gratefully acknowledge the tireless efforts of the Franciscan Brothers, whose missionary zeal and dedication laid strong foundations. I deeply appreciate the leadership of our Principals, past and present, whose guidance has steered the institution through changing times. Our teachers deserve special recognition for their unwavering devotion in nurturing students intellectually, morally, and spiritually.

I also thank our parents for their trust and collaboration, our alumni for carrying forward the Francisian spirit in the wider world, and our non-teaching staff for their quiet yet invaluable service. Together, you have made St. Francis School not just a place of learning, but a community of belonging.

As Manager and Administrator, I am confident that the future of this institution is bright. The world our children are entering demands not only knowledge, but integrity, resilience, and a deep sense of responsibility. St. Francis School remains committed to forming young people who will rise to these challenges and become agents of positive change in society. As we celebrate this Silver Jubilee, may we renew our commitment to the ideals on which this institution was founded. Guided by our motto, Education with Character and Excellence, let us continue to strive for higher standards, deeper values, and greater service. May God bless St. Francis School abundantly and lead it ever onward in its mission.

With prayers and blessings,
Bro. Valerian Simon Barboza, CMSF
Administrator and Manager
St. Francis School (CISCE), Hongasandra

Message From Principals Desk

Dear Francisians,

Twenty-five years ago, a quiet dream took root in the soil of Hongasandra. Today, that dream stands tall as St. Francis School (CISCE)—a living testament to faith, foresight, and unwavering commitment to education. As we celebrate our Silver Jubilee (2001–2026), we pause not merely to look back, but to give thanks for a journey shaped by God’s providence and human perseverance. *Semper Sursum* has never been just a motto; it has been our way of life. Through changing times and testing moments, it has urged us to rise higher—in values, vision, and purpose. Our pursuit has always been clear: to offer holistic, value-based education that forms not only capable minds, but compassionate hearts.

This institution stands today because of many hands and many hearts. Visionary leaders who laid strong foundations; Franciscan Brothers whose lives speak of sacrifice and service; teachers who turned classrooms into spaces of inspiration; parents who trusted us with their most precious gift; alumni who carry our ideals across borders; service staff who sustain the rhythm of our daily life—each has written a vital chapter in our story.

My own journey with this land began long before the school itself. I first arrived here as a young and newly professed religious. The landscape was stark—sparsely populated, agricultural, and uncertain. Yet, even then, God had a plan quietly unfolding. When I left Begur after a short stay, the promise of this place was still hidden, waiting for its appointed time. That call brought me back in 2012, entrusted with the responsibility of serving as Principal. Looking back now, I am humbled by how far we have come. From modest beginnings to becoming a beacon of learning in Hongasandra; from tentative steps to confident strides in academic and co-curricular excellence; from a small community to a thriving family that nurtures children from early childhood to young adulthood—this transformation is nothing short of grace at work. Today, St. Francis School is more than an institution. It is a place where teachers proudly say, “I belong here.” Where students confidently declare, “I am a Francisian.” Where parents walk alongside us as partners in education. Where the wider community finds understanding, support, and hope. The road to this Jubilee was not without trials. There were moments of struggle, uncertainty, and fatigue. Yet, every challenge was met with renewed faith. The same God who entrusted this land to us strengthened us to cultivate it—through dedication, courage, and steadfast belief. As we gather to celebrate this milestone, I am filled with gratitude—to God, to every collaborator in this mission, and to the generations who have trusted and shaped St. Francis School. What we celebrate today is not simply longevity, but 25 years of vision lived, sacrifices embraced, and futures transformed. May this Silver Jubilee renew our commitment to rise ever higher. May *Semper Sursum* continue to guide us as we step into the future with faith and hope.

With prayers and blessings,
Bro. Cletus N., CMSF
Principal
St. Francis School (CISCE), Hongasandra

Semper Sursum

Ever Upward

Twenty-five years is not merely a measure of time—it is a sacred pause in the journey of a dream that dared to take root, to grow, and to touch countless lives. As **St. Francis School, Hongasandra** stands at the threshold of its **Silver Jubilee**, we look back with reverence, look around with gratitude, and look ahead with hope—our hearts echoing one timeless call: **Semper Sursum—Ever Upward**.

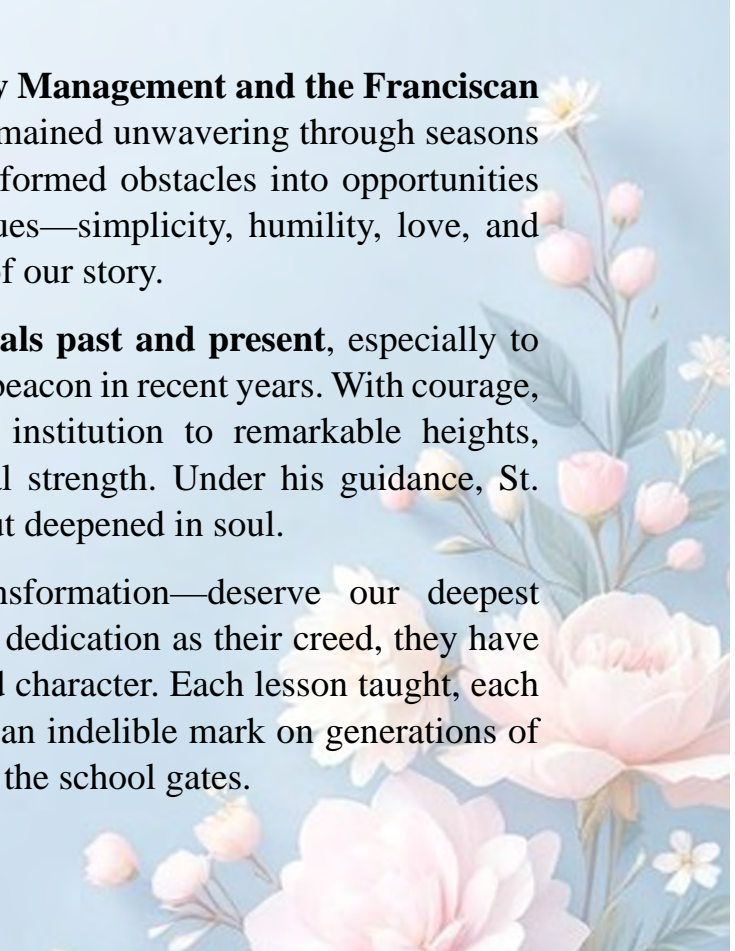
What began in the year **2001** as a humble vision, anchored in faith and service, has today blossomed into a flourishing institution where minds are enlightened, hearts are formed, and futures are shaped. Brick by brick, prayer by prayer, effort by effort, this school has been built not merely as a centre of learning, but as a **home of values, character, and excellence**.

St. Francis School is more than classrooms and corridors—it is a living legacy. Within its walls, curiosity has been encouraged, discipline gently nurtured, and dreams patiently guided. Here, young minds have learned not only to ask *what* and *how*, but also *why*. Here, education has never been confined to textbooks alone, but has flowed freely through experiences, conversations, service, creativity, and compassion.

At the heart of this journey stands our **visionary Management and the Franciscan Brothers**, whose faith-driven leadership has remained unwavering through seasons of challenge and change. Their foresight transformed obstacles into opportunities and ensured that the flame of Franciscan values—simplicity, humility, love, and service—burned bright through every chapter of our story.

We bow our heads in gratitude to our **Principals past and present**, especially to **Rev. Bro. Cletus**, whose leadership has been a beacon in recent years. With courage, clarity, and compassion, he has steered the institution to remarkable heights, nurturing both academic excellence and moral strength. Under his guidance, St. Francis School has not only grown in stature but deepened in soul.

Our teachers—the silent architects of transformation—deserve our deepest reverence. With patience as their language and dedication as their creed, they have kindled minds, inspired confidence, and shaped character. Each lesson taught, each word spoken, and each hand extended has left an indelible mark on generations of Franciscans who carry these lessons far beyond the school gates.

To our students—past and present—you are the living testament of our mission. Every success you achieve, every value you uphold, and every path you forge is a continuation of our legacy. And to our alumni, scattered across the globe yet bound by shared memories, your achievements are our pride, your roots forever intertwined with this sacred ground.

Our parents and well-wishers, whose trust and partnership have strengthened our foundation, remain an inseparable part of this journey. Together, we have believed, built, and blossomed.

As we commemorate twenty-five glorious years, we do not see an ending, but a **continuum**—a promise renewed. The future beckons with new challenges, new questions, and new possibilities. Yet, armed with faith, guided by values, and united in purpose, we move forward with confidence.

For the past that shaped us, we give thanks.

For the present that defines us, we remain committed.

For the future that awaits us, we rise with hope.

Semper Sursum.

Ever Upward—in thought, in spirit, and in service.

May St. Francis of Assisi continue to guide our path, and may the Almighty bless this institution as it journeys onward, illuminating minds and shaping hearts for generations to come.

Johnichan Job

Academic Supervisor

Editorial

In the cradle of Hongasandra's verdant embrace, where earth meets heaven's gentle sigh, St. Francis School bloomed like a lotus at dawn, a seed in fer le sky. Twenty-five silver years unfurl, petals of perseverance, thorns kissed by grace, *Semper Sursum* our clarion call, ever upward, through tempests we race.

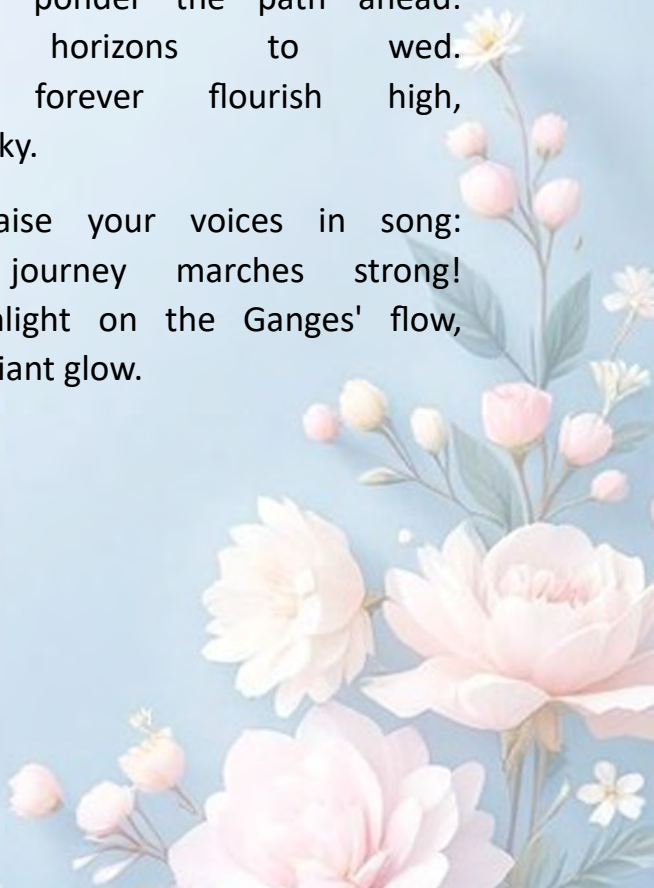
From humble halls where first chalk danced on blackboards black as midnight's veil, Young saplings stretched toward stars, their dreams no storm could frail. Teachers, luminous beacons with wisdom's flame alight, Nurtured souls in classrooms blooming, turning darkness into light.

Oh, jubilee of silver splendour! Witness the symphony of strides we've trod: Annual days aglow with garlands, sports fields roaring like thunder from gods; Exhibitions of intellect's fire, plays where myths and muses entwine, Worksheets woven into wings, launching eagles to futures divine.

Through pandemics' shadowed veil and monsoons' relentless roar, We rose, resilient roses, blooming bolder than before. Parents' prayers, a choral hymn; alumni, eagles returned to the nest— Together, a tapestry of triumphs, in St. Francis' bosom blessed.

Now, on this silver summit, we pause and ponder the path ahead: More hearts to kindle, more horizons to wed. Let fronds of faith and fortitude forever flourish high, St. Francis eternal, under azure skies, touching the sky.

To every Francisian—past, present, future—raise your voices in song: Twenty-five years of ascent, and the journey marches strong! *Semper Sursum*, our motto gleams like moonlight on the Ganges' flow, Upward ever, hearts entwined, in silver jubilee's radiant glow.

Silver Jubilee (2001 - 2026)

2015

2001

2024

From a Whispered Prayer to a Living Legacy

Celebrating 25 Years of Faith-Based Education

Every enduring institution begins not with walls, but with vision.
Not with numbers, but with belief.
Our school's journey is one such story
a story where faith met foresight,
and dedication transformed dreams into destiny.

The roots of our institution were laid in 1996, when Rev. Bro. Agnal, moved by a deep spirit of faith and service, began the school with very few students, trusting in God's providence and guided by a vision to offer value-based, holistic education. What began as a humble effort soon took firm root quiet sincere, and purposeful.

In 1998, under the guidance of Bro. Charles Pereira, then Superior, this vision gained clearer form with the introduction of Kindergarten classes. Young minds were nurtured, values were gently instilled and the foundation laid earlier was strengthened with hope and commitment.

The year **2001** marked a decisive milestone. Brick by brick, belief was built. Each classroom became a place of purpose. Each child, a promise for tomorrow. With growing enrolment and renewed purpose, **the school formally embarked on its educational mission under the leadership of Bro. Victor General, Superior, guided by Rev. Bro. John Britto, Provincial.** From this moment onward, the institution moved forward with confidence—shaping not only academic paths, but also character, conscience and conviction.

The years that followed were marked by steady growth and purposeful leadership. Under the Provincials **Rev. Bro. John Britto , Rev. Bro. Xavier Alexander , Rev. Bro. Samuel K and Rev. Bro. Peter Lemos** with the committed stewardship of Superiors such as **Rev. Bro. Bernard Parmar, Rev. Bro. Valerian Simon Barboza, and Rev. Bro. Jose Malana**, the school evolved with clarity and confidence. Principals including **Rev. Bro John Pereira , Rev. Bro. Shantha Paul and Rev. Bro. Charles Peechatt** strengthened academic foundations and established the ICSE curriculum with discipline and distinction.

Even when infrastructure was limited, the spirit of the institution remained strong. What the school lacked in physical resources was more than compensated by committed teachers, strong values, and a firm belief in holistic education. Learning flourished not just within classrooms, but within hearts.

Sixteen Years of Visionary Leadership and Transformation

A defining era in the school's journey began in **2010** with the appointment of **Rev. Bro. Cletus N. as Principal**. Over the past **sixteen years**, his leadership has been marked by foresight, dedication, and a steadfast commitment to excellence rooted in Christian values.

Under his guidance, the school witnessed remarkable infrastructural growth. **New buildings, well-equipped science and computer laboratories, a resource-rich library, and technology-enabled classrooms** transformed the campus into a modern centre of learning, preparing students for the demands of a rapidly changing world.

Equally significant was the academic and pedagogical renewal. **Activity-based learning**, integration of technology, and student-centred teaching approaches made learning more engaging and meaningful. The school's **consistent ICSE board results** stand as testimony to this sustained academic excellence.

Holistic education remained central to his vision. **Project assemblies** evolved into research-oriented, concept-driven learning experiences, while **sports, cultural programmes, competitions and talent showcases** flourished, nurturing confidence, discipline, teamwork and creativity. **Interstate and international educational tours** further enriched learning by broadening students' perspectives and global awareness.

Through these years, **Rev. Bro. Cletus N.**'s leadership has left an enduring imprint on the institution, shaping it into a school that harmoniously blends **faith, discipline, innovation and excellence**.

His sixteen years of faithful leadership stand as a living legacy where vision was built with courage, excellence was nurtured with care and faith remained the school's strongest foundation.”

From a seed sown in faith to a tree bearing fruit,
from quiet beginnings to confident strides,
this is not merely the story of a school,
it is a journey of grace, growth, and God's abiding presence.

Today, under the administrative guidance of **Rev. Bro. Valerian Barboza (Administrator and Manager)** and the continued leadership of **Rev. Bro. Cletus N, Principal**, the school stands tall rooted in values, strengthened by experience and prepared for the future.

As we celebrate **25 years of excellence**, we honour every Brother who guided the mission, every teacher who shaped young minds, every student who carried the school's name with pride and every parent who placed trust in this institution.

With gratitude for the past and trust in God's providence,
the journey continues steadfast, purposeful and inspired.

“Thus far the Lord has helped us” (1 Samuel 7:12). As we look back with gratitude and step forward with hope, we entrust every dream, every child, and every tomorrow of our school into God's loving hands.

Ms.Suchitra V, Ms.Anitha D'Souza and Ms.Miream Doris

New Entrance

School Reception

**BORN TO LIVE
LIVE TO LEARN
LEARN TO ACHIEVE...**

Conference Hall

School Visitor Lounge

Principal's Chamber

Chapel

Dining Hall

Assisi Bhavan Visitor Lounge

"Chalk, Clicks, and Code": The Teacher's Journey

A teacher has always been the cornerstone of society, shaping not only young minds but also the future of the nation. Though times change, the role of a teacher remains timeless — to inspire, guide, and nurture.

Yesterday, teachers were revered as gurus and mentors. Education was simple yet meaningful, focused on values, discipline, and life skills. Learning often took place in open spaces or traditional classrooms where teachers passed on wisdom through stories, personal examples, and close guidance. Respect for teachers was deeply ingrained, and their influence extended beyond academics into character building.

Today, teachers stand at the crossroads of tradition and technology. Classrooms are now equipped with smart boards, digital tools, and online platforms. Teachers are no longer just instructors but facilitators who encourage critical thinking, creativity, and collaboration. They address not only academic needs but also the emotional and social development of students. Despite increasing responsibilities and changing curricula, teachers continue to dedicate themselves wholeheartedly to their profession.

Tomorrow, teachers will work in a world shaped by artificial intelligence, virtual reality, and personalized learning. Yet, no machine can replace the empathy, guidance, and moral compass that a teacher provides. Teachers of the future will be mentors, innovators, and lifelong learners, helping students adapt to a rapidly evolving world while instilling values such as integrity, compassion, and responsibility.

Across generations, the essence of teaching remains unchanged — touching lives and shaping destinies. A teacher's influence does not end with the classroom; it lives on in the hearts and actions of students. In every era, a teacher remains a beacon of knowledge, hope, and transformation. Yesterday, today, and tomorrow, teachers continue to be the true architects of a better world.

As Henry Adams rightly said, *"A teacher affects eternity; he can never tell where his influence stops."*

Ms. Lovely Chandy.
Department of Social Studies

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪಾಲಿಗೆ ದೇಗುಲ.. ಈ ಸಂತರ ವಿದ್ಯಾದೇಗುಲ

‘ಅಕ್ಷರ ಬಲ್ಲವ... ಪಡೆದನು ಎಲ್ಲವ.....’

‘ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ(ಸಿ.ಐ.ಎಸ್.ಸಿ.ಇ)ಯು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು, ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಬೋಧನಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ೧೬ ವರ್ಷಗಳ ಬೋಧನಾ ಅನುಭವವು ನನಗೆ ಅನೇಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದೆ.ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪಠ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯಗಳು,ಶಿಸ್ತು,ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಹಾಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾತಾವರಣ, ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ, ಆಟದ ಮೈದಾನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಬ್ರದರ್ ಕ್ಲಿಟಸ್ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಬ್ರದರ್ ವಲೇರಿಯನ್ ಸೈಮನ್ ಬರ್ಬೋಜರವರ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದ ಸಂಕಲ್ಪ. ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಬ್ರದರ್ ಕ್ಲಿಟಸ್‌ರವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಶಾಲೆಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಪ್ರೇರಣೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿ ಸದಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾದ ಸರ್ ಜಾನಿಜಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ‘ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯು’ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಹಾಸಂತರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ೧೬ ವರ್ಷಗಳ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವು ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನನಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಸನಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. 25 ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ‘ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕನ್ ಬ್ರದರ್ಸ್’ಗೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಯು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತಲುಪಲಿ. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ನೀಡಿ, ಮುಂದೆಯೂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರದ ದೀಪವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ, 25 ವರ್ಷಗಳ ಯಶಸ್ವಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಹೃತ್ತೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಈ ‘ಸಿಲ್ವರ್ ಜೂಬಿಲಿ’ (ಬೆಳ್ಳಿ ಮಹೋತ್ಸವ) ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೀರ್ತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ...

‘ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರ...

ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಬದುಕು ವಿಸ್ತಾರ..’

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಜಿ.ಎನ್
ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕ

25 ರ ಬೆಳ್ಳಿತಾರೆ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ

25ರ ಹರೆಯದ ಚಿರಯೌವನ ಬೆಳ್ಳಿತಾರೆ
ನಮ್ಮ ಈ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ
ವರುಷ ವರುಷವು ಹೊಸ ವಿಚಾರ
ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ
ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯವನು
ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ನಮನಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ.....

ಹೊಂಗಸಂದ್ರದ ನಮ್ಮ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಗೆ ಈಗ 25 ವರ್ಷದ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪಾರ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸಂತಸದ ಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾಲಯವು ಶಿಸ್ತು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಸಮರ್ಪಿತ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪರಿಶ್ರಮಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಪಾಲಕರ ಬೆಂಬಲದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಇಂದು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಹತ್ತಾರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಕ್ರೀಡೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ವಿಶೇಷತೆ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಇದೆ ರೀತಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಈ ಶಾಲೆಯ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ವಾತಾವರಣ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸ್ನೇಹಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ಬೋಧನಾ ಶೈಲಿ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿಸಿದೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಪಾಠಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕವಿತೆ, ಕಥನ, ಭಾಷಣ, ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಸಲು ನಾನು ಸದಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಈ ಶಾಲೆಯ ಪರಂಪರೆಯೇ ನನಗೆ ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ್ನು ತರುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. 10 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ ಇಂದು ಕೂಡ ಹೊಸತನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ನನಗೆ ಈ ಶಾಲೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹಕಾರ, ಗೌರವಸ್ಥಿತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಬೆಂಬಲ ನನಗೆ ಸದಾ ದೊರೆತಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಾಲಕರ ಬೆಂಬಲವೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬಲವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು 'ಮ್ಯಾಂ' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಮಾತನಾಡಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನಾನು ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷತೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಲಯವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ನನ್ನ 10 ವರ್ಷಗಳ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಬ್ರದರ್ ಕ್ಲಿಟಸ್ ಪಾದರಸದಂತೆ, ಸದಾ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಇರುವ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಜೈತನ್ಯ ಚಿಲುಮೆಯಂತೆ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರದರ್ ಕ್ಲಿಟಸ್ ರಂತಹ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರನ್ನು ಕಂಡ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯೇ ಧನ್ಯ. ಇವರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾದ ಸರ್ ಜಾನಿ ಚಾನ್. ಇವರ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಾಲೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಿ, ಜ್ಞಾನವಂತ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡಲಿ ಎಂಬ ಹಾರೈಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಲೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಅದೇ ಸುಂದರ ನಮ್ಮ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ.

ಸುನಿತ.ವೈ.ಆರ್.

ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿ.

“ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಅರಳಿದ ಶಾಲೆ”

ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದ

ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗದ!

ಹೊಗಳಿಕೆಗೂ ಮೀರಿದ

ಹೋಲಿಕೆಗೂ ನಿಲುಕದ!

ಅದ್ಭುತ ಶಾಲೆಯೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮದೇ.....ಸೆಂಟ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ.

ಹಿರಿಮೆಯ,ಗರಿಮೆಯ,ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭವು.....ನೆನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯದಲ್ಲ,ಆಚೆ ಇವತ್ತಿನದಲ್ಲ.....ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರುಷಗಳ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ! ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಶಾಲೆ..ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಶಾಲೆ.. ಶಾಲೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪವಿತ್ರ ಕೇಂದ್ರ. ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆಂಟ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ.....ಜ್ಞಾನ,ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಆಲಯ. ಈ ಶಾಲೆ ನನಗೆ ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗದ ಸ್ಥಳವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.ಅದು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ತುಂಬಿದ ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಶಾಲೆ ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಶಾಲೆಯಾಗಿದ್ದು ನಾ.....ಕಂಡ ಅನುಭವ ಮಾತಿಗೆ,ಬರವಣಿಗೆಗೂ ಸಿಗಲಾರದಂತದು. ನಾನು ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ದಿನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿಸ್ತು,ಆತ್ಮೀಯತೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬದ್ಧತೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಈ...ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳು,ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅಮೂಲ್ಯ ನೆನಪುಗಳಾಗಿವೆ.

ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ವಾತಾವರಣ ಶಾಂತಿ,ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ನನ್ನ ಶಾಲೆ ಸದಾ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆ,ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹತ್ವ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ,ಶಿಸ್ತಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ ನಾಯಕರು.ಅವರು ಶಿಕ್ಷಕ,ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದವರಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನಿರಂತರ ತರಬೇತಿ,ನವೀನ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.ಈ ಶಾಲೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಹಗಲು,ರಾತ್ರಿ ದುಡಿದ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ.ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ನಡೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ಶಾಲಾ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲಕೊಡುತ್ತಾರೆ.ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿದೆ.ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ

ಗಮನಿಸುವ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ,ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬಲ ನೀಡಿದೆ.ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಹಾಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ನಾ ಕಂಡ ಈ ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸುಂದರ

ಸಂಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅನುಭವ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಗರ್ವದ ವಿಷಯ...ಈ ಶಾಲೆ ನನಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬದುಕಿನ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

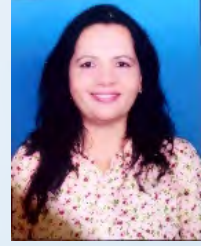
ಇಂದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ 25 ವರ್ಷಗಳ ಸುವರ್ಣ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಯಣವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಸಿಲ್ವರ್ ಜೂಬಿಲಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹೃತ್ತೂರ್ವಕ

ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಲಿಕೆಯ ಜೊತೆ ಬದುಕಿನ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವ ನನ್ನ ಶಾಲೆ...ಸೆಂಟ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ..ನನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರೇರಣಾ ಕೇಂದ್ರ...

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ

ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಮರಿಯಾ ಶಾಂತಿ

ನನ್ನೀ ಅನಿಸಿಕೆ

ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾದ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ
ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಸುಗಂಧವಿಲ್ಲ
ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಶಾಲೆಯಿಲ್ಲ..

ಮೊದಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಾಲೆ ನಮ್ಮ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಸಿರಾದ ಗಿಡ ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶಾಲೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ವಿನಯ, ಶುಚಿತ್ವ ವಾತವರಣ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹುಮ್ಮಸನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಮಾಡಿಸುವಂತ ಶಾಲೆ ಎಂದು ನಾನಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಸಿಗೊಳಿಸದ ಶಾಲೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಉಜ್ವಲ ಭಾರತ ದೇಶದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದೆ/ ಬೆಳೆಸಿದೆ.

ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅದರ ಹೊಳಪೆ ಮೆರುಗನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ. ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕಿ ವೃತ್ತಿಗೆ ಮೆರುಗು ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು, ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಮೆರುಗನ್ನು ತಂದ ಶಾಲೆ. ಕಳೆದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ

ಪಕ್ಕ ವಾಗಿರುವೆ, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿರುವೆ. ನಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಬ್ರದರ್ ಕ್ಲಿಟರ್‌ರವರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಎಲ್ಲ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ಅರಿತು ನಡೆಯುವ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಸದಾ ಉತ್ಸಾಹದ ಚಿಲುಮೆಯಂತೆ, ಪಾದರಸದಂತೆ ಚುರುಕಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಬ್ರದರ್ ನಮಗೂ ಆ ವೈಬನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಲಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ಗೆಳೆಯರು ಬೇಕು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ. ನನಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಒಡನಾಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ, ಪದಗಳಿಗೆ ಸಿಗದ ಪುಷ್ಟಿಗಳು, ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋವು, ಆಯಾಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಗ್ಧ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದೂರಾಗಿಸುವ ಸೂಪರ್ ಬೂಸ್ಟರ್‌ಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ನಗಣ್ಯವಾದವು ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಮಕ್ಕಳೇ. ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಗು ಮೊಗದಿಂದ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮತ್ತು ಬ್ರದರ್ ಕ್ಲಿಟರ್‌ರವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು, ಧನ್ಯವಾದಗೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸುಮಿತ್ರ.

ಸುಮಿತ್ರ ಕೆ.ಆರ್

(ಶಿಕ್ಷಕಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ)

Schoolyard Symphonies!

St. Francis! A school of legends! Here we are, walking the corridors that hundreds have walked, sitting in classrooms where more than just lessons were taught. It is truly a treat—a gift of delight—to be here, creating memories. Even if we don't cherish them at the moment, I am sure we will laugh at them later.

Student life here is a myriad of emotions: happiness, sadness, anger, and so much more. There are helpful teachers who always look upon us as their own children, not mere students. They may scold us at times, but it is always with good intent. There are friends who make the journey of school far more enjoyable.

We arrive here like empty nutshells... and years later, we leave, our shells filled with knowledge, emotions, cherished moments, gratitude, and so much more.

Our Principal, Rev. Bro. Cletus, is always supportive and kind. He often tells us, "We are second to none!", motivating us to strive for better. Our Academic Supervisor, Mr. Johnichan, constantly gives us new

opportunities to prove ourselves. Our teachers, office staff, and non-teaching staff are our constant guides—without them, school would not be the same.

Between the walls of St. Francis, whispers linger, desks remember our daydreams, and every corridor hums with the pulse of us. Our laughter and screams (which inevitably attract the teachers!) are etched in every corner of the school. The quiet moments of solitude, where only the walls are our audience, leave a profound mark on our hearts.

Leaving this school in a year breaks my heart... every corridor, every classroom, is stitched together with echoes of joy, lessons learned, and moments I will carry forever. After almost thirteen years of joy and laughter, I think it would be greedy to ask for more. We may leave these walls one day, but they will never leave us.

- Pranitha R
IX -C

Good Vibes

Greetings!

It has been three years since we enrolled our child at St. Francis School, and we would like to highlight two aspects that truly stand out: education and safety. The school's approach to education is highly student-centric and promotes active learning—the robotics science exhibition being a

great example of this

We have also observed that the campus is very safe for children, and the teachers are approachable and supportive to both parents and students. The new infrastructure and various student events are excellent additions that further enrich the learning experience.

Please continue this positive momentum. Wishing you all the very best!

Amira Lovely

Grade 3

A Day of Music, Memories & Merriment at St Francis

School

Today, the adventurous campus of St Francis School [CISCE], Hongasandra, buzzed with education, discipline, and celebration. The school hosted its much-anticipated Graduation Day Event, and here's the vibrant experience of the day.

The school was a half-day due to the festival. The choir students had a stay-back practice session. After practice, we enjoyed lunch together, sharing food and laughter. Following the final rehearsal, we went back home. After returning home, I dressed up in the choir gown, applied makeup, took a photo and headed back to school.

I was reunited with my friends and felt the excitement in the air. The choir group moved to the auditorium, where we rehearsed the songs on stage. Soon, the graduates arrived with their families.

The programme began with a heartfelt prayer song that set the tone for celebrations. Then we performed six songs on stage, culminating in our favourite tunes that filled everyone with joy. The performance was thoroughly enjoyed by all.

The ceremony shifted to the closing segment, where graduates took the stage to dance, revelling in the moment. Though everyone was tired, the atmosphere remained energetic. After the event, everyone gathered for a delicious dinner featuring all their favourite dishes.

The day ended with a dinner party, after which we all headed home, carrying unforgettable memories of their Graduation Day Choir experience.

By Angel Sobu,

Class 4.B

The Toy maker's

Canvas Splashes of paint across the bench

The confused toymaker on the painter's canvas

Toys filling the table in the portrait

And the beautiful smile of satisfaction on the artist

The garden bench under the timid sky

Two lonely brushes waiting to be used

The bright sun glaring on him

With the coffee mug, he stands thinking.

Paint bottles scattered everywhere,

Tiny screws painted with care,

The toymaker's hand, stained with red,

Makes the picture look alive

The toy bus he plans to sell

With passengers idle in it

The slender grass surrounding the bench

And the painter's smirk completes his painting.

Avanija K
VIII C

Every school has classrooms, but not every school has a soul. At St. Francis School in Hongasandra, we are fortunate to be part of a community that feels more like a second home than just a campus. While we aim for academic excellence, what really makes our experience special is the strong support system that helps us through every high and low.

Teachers Who Walk Beside Us:

One of the most wonderful things about our school is the bond we have with our teachers. They are not just people standing at the front of the room; they are our biggest cheerleaders. Our teachers are caring, supportive, and loving. Whether we struggle with a tough math problem or face a personal challenge, they are always ready to listen. The best part? They also join in the fun! Whether it's during a school festival or a casual break, seeing our teachers celebrate and laugh with us makes the atmosphere truly special, like a calm river flowing through a beautiful setting.

Leadership with a Heart:

At the head of our school is a principal who leads with kindness. In many places, the principal's office can seem intimidating, but here, it's a place of guidance. Our principal is known for being warm-hearted, forgiving, and genuinely caring. This spirit of understanding spreads throughout the entire school. It's a rare feeling to be in a place where you feel completely understood.

The Will of Fire:

Thanks to this foundation, we Franciscans are different. Our school celebrates us as whole individuals. When we win, the entire campus buzzes with pride. But when we experience a setback, we don't feel abandoned. Our mentors encourage us to move forward by teaching us to learn from our mistakes and giving us chances to express our opinions and showcase our hidden talents.

This is why it's nearly impossible to bring a Franciscan down. While we enjoy the peaceful atmosphere of our school, we carry a "Will of Fire" within us. It's a flame nurtured by our teachers, our principal, and our peers. This energy inspires us to keep moving forward and prepares us for whatever life presents. Unlike others, we don't just survive challenges—we thrive in them.

The Franciscan Family:

Being a student here means knowing that you are valued, heard, and never alone. We take pride in our relaxed vibe, but we are even prouder of our strength. We are Franciscans: growing in love, fueled by passion, and ready for the world.

- Ancel Jinson

IX C

“Read this only if you’ ve ever said ‘I ll study tomorrow.’ ”

#WhatItsLikeToBeAStudent

Have you ever opened a book, stared at the page for five minutes, and then suddenly realized you were thinking about food?

If yes, congratulations! You are officially a student.

Student life sounds simple, but only students know how confusing it actually is.

Exam days are those days when our brain decides to go on a vacation... The whole year our brain is on airplane mode, but one night before the exam we unlock superpowers—speed reading, photographic memory, and full confidence. Every night we lie to ourselves, *“Tomorrow 5 am study pakka,”* and every morning it’s snooze × 10 and regret × unlimited. Well, here’s the biggest student-only secret—we don’t actually read textbooks, we scan them; our eyes move fast, and our brain understands nothing, literally NOTHING! But our heart confidently says, *“Yeah yeah, I studied this, and this, and even this. Done!”* And then watching those one-shot videos, that too in 2x speed—you’ve done that too?? Then congratulations; now we can understand that one guy on TV telling the mutual fund terms and conditions in 2x speed... Then the next day during the exam, the answer we revised ten times suddenly feels like it belongs to another universe—we remember the page number, the diagram color, and even what we ate while studying, but not the actual answer. Then we showcase our immense creativity in our answers, giving the teachers a heart attack. Even when we are writing our exams, our brain, which has one job, can’t seem to focus at all, and suddenly in your brain you are like singing some song like *“Thalapathy kacheri*

...thalapathy...” or suddenly start role-playing with dialogues like *“yen nejile kudi irrum,”* and your conscious auto roasts you like *“Dei, focus, or else amma kai le ceripe irrum.”* Our confidence is sky high—until Section B shows up and destroys everything!!!. But satisfaction is when that one useless friend tells you a question and that ends up coming on the exam, and we feel like we conquered the art of making the right friends.

But then we also have those friends who constantly take extra sheets, and you with just one sheet start panicking like, *“What? So much that dude is writing, huh?”* Then suppose by chance you discuss the paper with your friends... that’s when the confidence goes from sky high to nowhere to be found.

Exams are one thing, but our relationship with homework...ehh, it’s complicated...it’s like that friend who never leaves you alone. You ignore it, avoid it, and pretend it doesn’t exist—but it always comes back. *“I’ll do it later”* is the biggest lie ever told by us. *“I will finish it after this one reel.”* This 1 reel becomes 10, then 30, and suddenly its night. Night turns into panic, and panic turns into finishing homework at 11:59 pm. That’s also okay,

but we have some more great souls who decide to finish it at school itself before the class begins because we believe school is our second home.

Instagram seems to know us very well ... Sometimes she knows too much, and now we fear “Instagram is watching my moves.” Ever notice those relatable reels that pop up when you have exams and during weekends? We have that one reel that makes us say, “That’s it, here comes the comeback...” I am going to study so much and work hard.” And plans of a new mind-set and all, but then Monday has to come and destroy it all, because no one wants to break from their resting phase, i.e., the **weekends**. Monday doesn’t start the week—it attacks it. Yet, somehow, we survive. Because we students are built different!

Well, there are a few student logics that might not make sense, but if you’re a student, it makes total sense, and more than logic, it becomes a necessity. Like, have you ever seen that group of three going to fill that one Kutti water bottle? And the whole class depending on one smart kid at lunch just before the exam. Importance: the middle bench is ohh ... it’s literally the networking hub that connects the classroom. Without that, how will the toppers have fun, and how will the backbenchers pass? The ultimate are those 5 min when the class just got over and the teacher leaves; it's full chaos, chaos like India ki azadi... and our washroom breaks are social events with conference halls that very much resemble washrooms... Even attendance... time is like an intense catch game—like you're extremely focused and somehow you still miss it and the teacher scolds you. , Have you ever noticed When a ₹200 movie ticket gets cancelled, we get angry like our life is ruined. But on the other hand, when exams get cancelled—after our parents have spent lakhs on fees—we suddenly become the happiest people on Earth. Student logic has no guilt, only happiness.

However, one day we are going to miss all of this for sure: the half-day school that is the best news ever; parents asking for marks before results; relatives suddenly caring about your studies; friends becoming therapists; crying over the syllabus; laughing five minutes later at our own problems; forgetting the syllabus after exams instantly; saying, “I hate school,” but missing it later; and realizing school life was the best, too late.

And last but not the least, the most magical thing is the last bell of the day; energy suddenly appears. Happiness returns. We walk out like we just survived an apocalypse, but the most heart-breaking thing is **the last bell of the last day...if you didn't get it, read it again if you're a 10th grader. It will definitely hit you hard.... We might laugh about student life today, but these moments are silently shaping who we become tomorrow.**”

Thanks a lot, SFS Family, for giving us a memorable school life

Sharon Rupesh
X -A

Haunted Nightmare

The clock strikes three, the room turns cold,
A silent story long foretold.
I cannot move, I cannot scream,
Trapped within this haunted dream,

A shadowy form begins to rise,
With hollow pits where should be eyes.
It drifts across the dusty floor,
And pauses by the chamber door.

I feel its breath, a chilling air,
That lifts the locks of sleeping hair. That lifts It
whispers secrets, cold and deep
While I am shackled in my sleep.

The blankets heavy on my chest, Denying
me my nightly rest. A Phantom hand
reaches for me,
A silent ghost that will not flee.

I tremble in the fading light,
A prisoner of
The Shadows crawl upon the wall I hear her
whisper : “Hear my call” my heart is pounding,
loud and fast,
A haunting echo of the past.

Then, swift as fog . she starts to fade,
Leaving me trembling , sore and afraid.
I catch my breath . I touch my skin,

Bhavish V Poojary VII C

The Secret

As I wandered into the clearing with my camera ready to capture at least one photo of the beautiful baby foxes, I saw something, a sudden glow and there it was, a tree with stairs. “A tree with stairs?” No, that wasn’t possible! Was it? I blinked and rubbed my eyes. Yup, still there.

I knew I shouldn’t go inside, but curiosity got the better of me as I walked slowly to the tree. A voice inside me started telling me to back off.

“No way! Are you crazy? This is not normal!” But taking no heed, I went towards it anyway.

I started climbing the wooden, dusty steps of the tree, and I felt a strange, queasy feeling inside me. I finally reached the top after a good amount of time, and then what I saw next took my breath away.

It was a beautiful place with trees carrying gorgeously golden apples, I heard a strange fluttering of wings. I looked up and thought, “Are those Elves riding a fairy?”

“Nope, you should go back, Maya. Go back right now!” said the person inside my head, but I was too enthralled by the magic and mystique this place seemed to radiate.

I felt something brush past me, and I saw it was the very fox I was chasing after it to get a photo and as I watched the fox trotted up and turned into a ball and rolled on the ground. As it got up, I realized that it was not a fox anymore, but a girl a young girl, about twelve. She was beautiful with her dancing fox eyes and little fox ears hidden partially within her wavy golden and gorgeous locks yellow with a tint of orange at the ends, and then she looked at me and smiled.

“We have been waiting for you, Maya,” she said taking me by the hand like a little sister would. I was shocked by the fact that she had noticed me and knew my name before I introduced myself to her. She started chattering animatedly, taking me through the land. It was vast and did not at all look like it was fit into a tree. “What is your name and where are we?” I said turning to her and she said in a happy dancing voice.

“I’m Lora, and of course we are in Fairytale!”

I nodded and looked around at elves, goblins, and spirits drinking and dancing. I was not even aware of the fact that I was holding hands with a complete stranger.

She took me through different places; one had a river flowing with dreams and then others were filled with another, filled with fairies.

“Angels?” I said, asked, turning to Lora.

“No, silly, that’s a fairy, and look, another fairy!” she laughed.

She looked at me as if she was making a decision and tapped me on the head, and suddenly I sprouted wings and began to fly. She took me to some more places before taking me to a shop and asked me to try different dresses. I tried many—some were flowery, too flowery; some were too large—and then I found the most perfect one, a shiny, beautiful light pink. When I tried it, Lora squealed and bought it for me right away.

We flew around some more but then it was getting dark and then, all of a sudden, I blurted out that I did not want to leave. I did not know why, but at first glance I fell in love with the place. And then she looked at me. “Oh no, you can’t stay here!” she looked away and said, “Anyway, it’s time for you to leave.”

“But—” I interjected.

“No, wake up, Maya!” she said to me sternly, and everything tumbled before my eyes and I woke up with a start.

I was in my bedroom, with my camera in hand, and realisation dawned on me, I was dreaming. I shoved back the covers, tears burning my eyes. I should have realized, it was too good to be true.

I began to hurl my stuffed toys and pillows when I saw something: a tiny dress similar to the one I had chosen. Then I heard it-

“Shh! It’s a secret!”

THE END

Eliza Justin Grade VII C

First Prize

Creative Writing

Ad Astra-Cultural Fest-2025

Dancing Among the Stars – Ad Astra 2025

I was extremely excited to take part in my school's grand Cultural Fest, Ad Astra 2025. Our school organized so many wonderful cultural events, and the whole campus was full of colour, music, and happiness.

I participated in Bharatanatyam, a beautiful classical dance. My school gave me this special opportunity to perform on stage. My teachers always encouraged me, appreciated my efforts, and motivated me to do my best. The stage decorations, bright lights, and lovely music made the event feel magical.

Before going on stage, I felt a little nervous. But my teachers stood near me, smiling and cheering, which made me feel brave and confident. When the music started, I danced with a big smile and lots of energy.

The happiest moment came when I won the 2nd prize! I felt so proud and happy. My school appreciated all the participants and made every child feel special. My parents and teachers were very happy, and I felt like a shining star.

Thank you to my school for organizing such a grand Cultural Fest and for encouraging students like me to learn, perform, and shine at Ad Astra 2025.

“Ad Astra 2025 made me feel like I was truly dancing among the stars!”

Hithika S,
Class 1A

My Little Adventures of Life

Hello friends!

My name is D. T. Shashvath, and I study in the 4th grade. I would like to share a few experiences from my life that make me happy and help me learn something new every day.

Every day feels like a small adventure to me. When I try something new—like learning a new game, reading a new story, or solving a tough math problem—I feel proud of myself. Sometimes I fail, but those moments teach me how to do better next time.

I love learning outside the classroom too. Playing with my friends teaches me teamwork. Helping my parents at home teaches me responsibility. Even falling while cycling taught me not to give up easily!

I am always curious about to know how things work. I enjoy asking questions and finding answers. I believe learning never stops, and every day gives us a new chance to improve ourselves. My dream is to grow into a kind, smart, and confident person who never stops learning. Life is like a big book, and every day is a new page. I am excited to read it!

Thank you for reading my experience. 😊

By D.T.Shashvath
Class 4 B

SOLITUDE

Solitude is the state of being alone. In this world where we can connect with each other easily, solitude is often neglected. Taking some time off from our busy schedule, it is important that we spend time with ourselves. Many great personalities have been practicing this for their personal growth. This includes meditating or thinking or talking to ourselves.

Meditation is the best way to be in solitude. It is a powerful tool to keep our mind calm and energetic in the chaotic world outside. Meditation improves focus by thousand times. The best way to start a day is by meditating. I, personally, found it very helpful. It makes my mind fresh and active. This also makes my day productive and efficient.

We can always make some time for ourselves just by simply sitting in a calm and quiet place. This can be done by staring at the sky. The slow motion of the clouds makes me detached from the world. This is my favorite one as I tend to think efficiently on my problems. It helps in analyzing the cause and solutions to the hurdles of our lives. On thinking more about ourselves we become more confident as we know our weakness. It also provides a sense of motivation to move forward in life.

Solitude can be achieved by talking to ourselves. Though it looks strange, it helps in improving us in the effective way. We can either ask questions or just randomly talk about our day-to-day activities. It is a good way to know about our hidden talents. I usually motivate myself through this. It helps me keep track on if I am going in the right path and achieving my goals. This method is scientifically proven. According to the book, "The Power of Subconscious Mind", repeated affirmations create an impact on our subconscious brain and helps us achieve it.

The time can also be spent by reading a book or dreaming. This can enable us to do our hobbies. Solitude enhances our creativity and imagination. The invention of sewing needle in stitching machine was achieved by lucid dreaming.

In conclusion, solitude is a way of escaping from the daily routine and discovering ourselves. It is essential and needs to be practiced by us. Let us all make time for ourselves and be active and powerful individuals!

Lakshanya R Grade XII

Second Prize

Creative Writing

Ad Astra-Cultural Fest-2025

My Visit to Qatar during Winter Vacation

During my winter vacation, I had the wonderful opportunity to visit Qatar, a beautiful country in the Middle East. My father works in a Qatar media company, and this is my 3rd visit to Qatar. It was an exciting and memorable experience that helped me learn about a new culture, traditions, and unique places.

One of the most impressive things about Qatar is, its rich culture and heritage. Qatari people value their traditions and customs deeply. Traditional clothing like those worn by men and the abaya worn by women reflects their culture and modesty. I also learnt that hospitality is an important part of Qatari culture, and guests are warmly welcomed with Arabic coffee called Gahwa and dates.

Qatar has many unique places that reflect both tradition and modern development. I visited the Museum of Islamic Art, which displays beautiful artefacts and teaches about Islamic history. The National Museum of Qatar, designed in the shape of a desert rose, was very interesting and showcased the country's past, present, and future.

Another unforgettable experience was visiting the desert. The golden sand dunes and the exciting desert safari were truly amazing. The Inland Sea, where the desert meets the sea, is a rare natural wonder found in Qatar. I also visited Souq Waqif, a traditional market filled with shops selling spices, perfumes, handicrafts, and traditional clothes. It was lively and full of cultural charm.

Qatar also has modern attractions like The Pearl Qatar, Crystal Walk, and Vendome Mall, which show the country's rapid development and luxurious lifestyle. The beautiful skyline of Doha at night was a sight to remember.

My visit to Qatar during the winter vacation was both enjoyable and educational. I learnt a lot about Qatari culture, traditions, and unique places. It was a trip that I will always cherish.

Andrew sijo Abraham
IV -B

MY GRANDMOTHER AND I

In the heart of a tiny forest where a lively village goes about its life, where the birds sang with people, where the morning air smelled like honey and fresh-baked bread, and where animals and people lived together in harmony, is where my grandmother lived.

Most of my life I was raised in the city where my parents worked, but on rare occasions I got to visit my beloved grandmother. Whenever I could, I would get my parents to drop me at the startling sight of the mouth of the forest. From there I would walk alone.

I never got lost because I always followed the trail of smoke from my grandma's cottage chimney. When I reached the village, small children who were scurrying here and there, running to catch each other, would stop and greet me. The people dancing around the fire would wave to me, but the best feeling of all is when I knock on my grandmother's door and she greets me with a warm hug and some fresh, delicious, homemade cookies.

I knew not the day that would come when all this would end. I was maybe ten or eleven at the time when I saw that the smoke was not there. I could not reach her without the trail; however, I was desperate, so I managed to reach there after hours of worry and frustration.

As I reached them, I did not wait to greet the villagers near the fire or the small kids. I ran to my grandmother's home, anxious to see why the smoke was not there, as I knew that whatever she did sitting on her special rocking chair near the lit fireplace, something was wrong.

I knocked on the door anxiously, and when the door opened, a wave of relief washed over me. My grandmother stood there with mittens on her hands, one of them holding a fresh tray of brownies and cookies, and the other stretching towards me, gesturing a warm hug.

She had that warm smile on her face, that same gleam in her eyes full of kindness and playful mischief, and the same familiar wrinkles. I greeted her with an eager hug as I got inside and shut the door. I felt like I never wanted to leave. I popped a brownie into my mouth and let it melt like a warm, feathery, chocolate-flavoured butter. It tasted like pure heaven, but little did I know that it would be the last time I ever had it.

As I turned to my grandmother to tell her all my stories, she coughed, sneezed, and wheezed, holding on to a walking stick she had never used before. Instantly I got worried; as I rushed to her side, she stopped and placed her hand on my shoulder, flashing her smile, but this time instead of the gleam, there was worry in her eyes and evident tiredness.

She smiled and said, as if she were reading my mind, "Don't worry, my child, I will feel better soon."

"But Grandma, you should rest; if I had known, I would never have bothered you!" I protested.

“Don’t fret; I’m sure it’s just a cold.” She reassured me.

I believed her and spent the rest of my days there happily. We shared stories; she told about life in the village, folk tales, and urban legends before I fell asleep, and I told her about my life in the city. Time ticked by, and before long, it was time for me to go home.

At the city I yearned to go back, but the holidays seemed to be so far away. I pushed on each day, eager to be with her again. When the holidays arrived, my soul almost left my body in joy. I rushed to my room to make haste.

My parents dropped me at the mouth of the forest; from there I trudged alone, but again I could not see the trail of smoke. Luckily I knew the way from my experience. I trudged deeper and deeper into the forest and reached my destination.

I rushed to my grandmother’s cottage and knocked anxiously, hoping that she would be alright, but the one who opened the door was not my grandmother but the village chief, who greeted me with a nervous and worried smile.

I scrambled inside as soon as I stepped in, desperately trying to find my grandma, when I spotted her lying on her bed, coughing and wheezing. I almost fell to her side. As I placed my hand on hers, I could feel hot tears gushing on my cheeks in a rapid movement.

I was lost in my misery and instantly jerked out of it when the village chief placed her hand on my shoulder.

“I wanted to visit you, but your grandmother would not allow me to. She was in this state three days ago. Her condition only worsened,” she told me nervously.

“Why didn’t she want you to write to me?” I croaked.

“She did not want to worry you and disrupt your focus on your studies and joy at the city,” she told me gently, her voice strong, firm, and full of empathy, but she did a poor job hiding her fear. She looked at me sympathetically while I turned to my grandmother.

“Grandma, please don’t leave me alone,” I said, my voice breaking. My vision was blurred; my eyes welled up with tears, creating a pool at my feet. Her hands were turning colder.

“Grandmother, please don’t leave me alone,” I said, my voice breaking. My vision was blurred; my eyes welled up with tears, creating a pool at my feet. Her hands were turning colder.

“You won’t be alone,” she rasped. “I will be with you forever,” she whispered as light as the rain and snow. “You know I love you. Always.” With those words, she breathed her last and closed her eyes, never to open them again.

Years later, I stand here now in front of my grandmother's cottage. It does not radiate the warm glow it did when she was there. The windows are broken, the house is burgled, and the books in her house are now covered with dust and mold.

When she left, she left me with a frozen heart, one that no longer beats for anything. My blood runs cold at the memory of her death and turns warm again and melts my heart when her last words pop up again and again in my head. Her promise that she is with me and will be forever, and that I would never be alone, brightens my face as I smile.

She seems to be flashing her smile upon me too when I look at the crescent moon and the winking stars in the moonlit sky.

BETHEL JUSTIN

VII C

My School: Where Dreams Begin

My school is a place where learning inspires us and dreams find their direction. Every day, my school motivates me to learn, explore, and believe in myself. Academics in my school are strong and well organized. Our teachers explain concepts with great patience and dedication, making learning interesting and meaningful. Because of this strong academic foundation, I feel confident to explore new ideas and subjects beyond textbooks.

One of the most special and memorable experiences of my school life was the **robotics exhibition**. During this exhibition that my dream truly connected with learning. We created a **merry-go-round model**, and watching it move filled me with excitement and curiosity. I was fascinated to see how simple components could work together to create motion. That moment awakened my interest in understanding how machines and technology function in real life.

The robotics exhibition was not just an activity; it became the **first real step towards my dream of becoming a robotics engineer**. In that moment, I realized that my school was not only teaching me subjects, but also helping me discover my future. The well-equipped laboratories and excellent learning facilities in my school support hands-on learning and inspire us to turn our ideas into reality. These opportunities help shape our skills and prepare us for the challenges ahead.

My school believes in the overall development of students by combining academics and practical learning. I feel proud and grateful to be part of a school that not only educates us, but also helps us dream, believe, and grow. That is why I proudly say that my school truly is the place where my dreams begin.

Muhammad Arfan J IV A

ON HOMEWORK

Hello friends! I am Prisha P.B. from grade 6 'D.'

I am going to talk about "**Homework.**"

This topic may sound boring, right? But let me tell you something about it. You see, homework is the work given by teachers to students to revise lessons. You may ignore it now, but you will realize its importance later during your exams.

1. Why is it important?

Homework increases your confidence in studies and helps strengthen your learning abilities. It also encourages you to do well in exams and helps you understand the lessons better.

2. What would happen if you ignore it?

Completing homework helps us improve our examination scores. And not completing it makes it difficult to understand the lessons and methods taught by the teacher. Our scores will decrease in examinations.

3. How can we make sure that complete our homework?

To make sure that we complete our homework, we should fix a time every day just for homework. Keeping all books and notebooks ready helps us save time. Homework should be finished before watching television or playing games. We should avoid distractions like mobile phones while completing our homework. After completing the homework, we must check it once to avoid mistakes.

In conclusion, homework plays an important role in a student's life. It helps us understand lessons better, improves our confidence, and helps us score well in examinations. By completing homework regularly and on time, we can develop good study habits and become responsible students. Therefore, we should never ignore homework and always try to complete it sincerely.

Thank you.

Prisha P.B.
Grade 6 D

The Back of Beyond

Mother always says, 'Man is a social being,' and yes, that is true.

Humans need each other to survive, and it is only because we had each other that we have come this far.

Mother always begs me to interact more... to meet new people, talk to the ones I already know, build a proper circle, because 'Your circle matters!'

She has pleaded, begged, nagged, cajoled, and pushed me towards people to talk, but you can never really force someone into doing what they do not want to do.

I had tried telling her that I did not want to.

That I was happy and not depressed or whatever she thought I was.

How do I explain to her that solitude is what I crave?

What I yearn for?

To be with myself because I am fond of it and it brings me happiness, how do I tell her that?

Many think I am lonely... alone.

I am not though.

There is a difference between loneliness and solitude.

I just enjoy solitude...me-time; for I am content with myself, free of the pressures of the world, away from small talk and unwanted opinions

When I am with people, I fantasize being with myself.

When I am alone, I wish time stopped and the moment never passes so that I could stay there forever.

It is what I need to keep myself sane and stable.

It calms and nourishes me.

I am nurtured by it.

I grow through it - carving and moulding myself, slowly discarding pieces of myself I do not like in the quiet serene of the night or day.

With no one to watch, no one to judge.

My favourite spot to be with myself is my terrace.

It is my escape zone, where I can be myself or whatever I want to be.

I could be soaring through the air, relishing the wind on my face and hair, floating through the clouds, or I could be in the water, imagining the coolness of it on my body as it wraps around me, cradling me, whispering sweet nothings into my ear.

Maybe it is a defense mechanism - this need to be alone.

It is either the way by which I protect myself from this cruel and harsh world, or maybe it is something I simply enjoy...

When a lone star is spotted, the first thing that is said is how it is separated from the rest and the sadness of that... but then comes a different perspective- how bright it is.
How its light radiates from all around it, with no hindrances or obstacles or judgment. Shining by itself, for itself.

I think I am like that.

Shining by myself.

Burning for myself.

Not outshined or hidden by someone else.

Unbound and unbothered by the constraints and patterns of this world.

Alone and at
peace

Ria Susan Prince Grade XI
First Prize
Creative Writing
Ad Astra-Cultural Fest-2025

BASEMENT

it was — the same magical portal as before. I ran eagerly inside it, hoping that it would take me back home.

When I opened my eyes, I was in a different place, but it was definitely not my town. This time, it had transported me to the future. I saw robots, and modern technology everywhere around me. Now my fear of how to get back home became bigger.

My only job now was to figure out how to get back. This time, I wished and repeated in my mind, “I want to get back home,” and I jumped inside the portal once again. This time, to my surprise and immense joy, I was back in my town, and the same blue portal was in front of me.

I soon realized that this portal was a time-teleporting magical wonder. I left and returned home in both astonishment and awe. This was the first time I had visited the basement and experienced the magical portal, but it definitely would not be my last.

Riya Charvi S
Grade :VII A Second Prize
Creative Writing
Ad Astra-Cultural Fest-2025

Secret

Nestled in between a lush green forest, is a treasure waiting to be found. This precious treasure is none other than my town- a beauty in disguise.

My town is nothing short of amazing, in fact, it might be the most wonderful and joyful town anyone has ever come across. Here, all new visitors are welcome and everyone here is treated equally. You can find the most exotic fruits and vegetables with rich traditions and culture. Everyone is friendly and has unlimited warmth and care to share with all.

My town is a magnificent and perfect paradise for those seeking beauty in simplicity and a dazzling display of nature at its peak. We have tons of great places waiting to be discovered. A few little further from our town is a sparkling waterfall that looks like glimmering diamonds pouring from above. Everybody always has a smile to give and kindness to spread.

It seemed perfect, what could ever be wrong with this peaceful town? But, amongst all the good things our town had to offer, there was one thing... There was a small house at the edge of the town. No one had lived there for years and rumor has it that one should never go to the basement of the house.

One quiet afternoon, my curiosity got the better of me and I decided that the mystery of the basement must finally be solved.

I arrived at the house, which actually seemed normal. I was shivering and nervous as I made my way to the basement. It was really dark, like pitch black, and nothing around me could be seen. I lit a torch and what I saw shocked me — a magical blue portal. It was shimmering, captivating me to go inside it. Out of great curiosity, I went inside it and I was transported to a different place- one I could not identify.

It took me some wandering and looking around to realize that I was actually in Egypt! I had so many questions — How? and Why? Egypt was a great place- full of pyramids and architectural wonders, but a small fear of how I would get back home started to linger inside me. I tried to find the place where I had first started, and there

Divine Peaks and Snowy Trails: My Himalayan Experience

“Travelling—it leaves you speechless, then turns you into a storyteller.” – Ibn Battuta

And yes, my trip to **North India** truly turned me into a storyteller. From divine temples and snowy adventures to peaceful valleys and patriotic moments, every place I visited added a new chapter to my journey. So here is my story...

It was a Friday evening, and I was busy studying for my computer RWS exam scheduled for the next day. The house was unusually quiet when my father walked in silently. Then, all of a sudden, he announced some news that made me jump out of my study chair and shout with joy.

Yes—the news was about my dream vacation to the snowy Himalayas. A journey into the heart of the mountains, promising the perfect blend of adventure, tranquillity, and breathtaking natural beauty for ten unforgettable days.

My brother, my mother, and I were equally thrilled. We immediately began counting down the days, imagining snow-covered peaks, chilly winds, and magical landscapes. The excitement grew with every passing moment.

Finally, the long-awaited day arrived. With our bags packed and hearts full of excitement, we were all set to fly to Chandigarh—the beginning of our incredible Himalayan adventure.

I was lucky to get a window seat—I didn't want to miss even a second of the scenic beauty during landing. Soon, we safely landed at *Shaheed Bhagat Singh International Airport, Chandigarh*.

The moment I stepped out, I was welcomed by a chilling **-1°C temperature** and a sharp cold breeze that instantly made me shiver—and smile. This was the Himalayas calling!

Our most exciting journey had finally begun.

The first stop was **Pinjore Gardens**, a splendid display of symmetry and beauty that felt calm and refreshing. From there, we headed to the famous **Rock Garden**, where creativity carved out of stone left us amazed.

Soon, **Shimla Mall Road** welcomed us with its lively atmosphere—shops filled with traditional shawls, souvenirs, and cheerful crowds. We also visited the sacred **Jakhu Hanuman Temple**, located on the highest peak of Shimla. From there, we enjoyed a breathtaking panoramic view of the majestic Himalayas stretching endlessly before our eyes.

By then, hunger had taken over, and we treated ourselves to a yummy, delicious **Punjabi-style breakfast** that instantly recharged us. With full stomachs and happy hearts, we set off towards **Kullu—the Valley of Gods**.

Kullu Valley is famous for its mesmerising natural beauty, apple orchards, and spiritual significance. The major highlight here was the fast-flowing **Beas River** and the thrilling **river rafting** experience.

We were dressed in cherry-red rafting suits, black boots, and dark-blue life vests. The moment we touched the water, the **-2°C chilling river** felt almost like ice. Yet, the beauty of the Beas River, surrounded by towering deodar and pine trees, made us forget the cold.

Exhausted but extremely happy, we headed to our resort in **Kufri**, which offered a stunning panoramic view of snow-capped peaks and lush green valleys.

The next day began with even more fun—visiting apple gardens and enjoying thrilling adventure sports, adding yet another unforgettable chapter to our Himalayan journey.

On Tuesday at 7:00 AM, our journey toward **Manali – a Himalayan dream** – began. We wrapped up our first day with thrilling activities like zorbing and a hot air balloon ride, then rested at the resort overnight to recharge for the next destination.

The most exciting day finally arrived—we were heading toward the snow! Passing through the **Atal Tunnel**, an engineering marvel and one of the highest and longest tunnels built by our great engineers, was an experience in itself. We then reached **Sissu village**, where we enjoyed hot, steaming Maggi before hiring a snow bike and riding through the snowy mountains, completely awestruck by the views.

Dressed in three layers of winter clothing, we looked like penguins, waddling around and competing in our own penguin-speed walking challenge. Skiing on the slippery snow was thrilling—I fell a couple of times but didn't give up until I had mastered it.

After a long walk on the skiddy snow and collecting countless beautiful memories, we headed back and relaxed at **Vana Vihar**, surrounded by tall pine trees—a perfect ending to an unforgettable day.

The next day began with **divine vibes** as we visited the **Hidimba Devi Temple**, admired for its unique wooden architecture nestled among tall cedar trees. The calm and spiritual atmosphere made the experience truly peaceful.

Later, we visited **Vashisht Kund**, a place of scientific magic—**boiling hot water flowing naturally in a snowy region**. Experiencing the warmth of the hot springs amid the cold surroundings was fascinating and unforgettable.

Early in the morning, we bid farewell to **Manali** and drove toward **Dharamshala**. En route, we visited a couple of **Shakti Peeths**, enriching our journey with divine energy.

We visited the **Dharamshala Cricket Stadium**, located at an altitude of **1,457 metres above sea level**, and also paid our respects at the **War Memorial**. The moment we stepped into the museum, we were filled with patriotism and gratitude—it truly is a remarkable place.

With the satisfaction of visiting such meaningful landmarks, we rested at our resort for the night.

The next morning, we explored the **ancient Bhagsu Nag Temple**, the serene **Dal Lake**, and the beautiful **Bhagsu Nag Waterfall**. Our journey concluded with a visit to the **residence of the Dalai Lama**, surrounded by the majestic **Dhauladhar Range**, leaving us with a deep sense of peace and fulfilment.

On the last day of our trip, we **bid farewell to Dharamshala** and drove toward **Chandigarh** to catch our flight back to Bangalore. En route, we also received the **blessings of Bhagalha Mukhi**, adding a spiritual touch to our journey.

We concluded our adventure with hearts full of memories, awe-inspiring experiences, and a deeper appreciation for history, culture, and nature. The Himalayan journey had left us truly enriched—both in spirit and in stories to tell.

Roshith Namburu,

III-D

The Spirit of St Francis

Within Hongasandra's lively lanes,
Where city moments flow,
There stands a place of quiet strength.
Where thoughtful young minds grow.
The morning bell, the prayer we say,
Begin each hopeful day,
With open minds and steady hearts
We learn along the way.
In classrooms filled with honest work,
With chalk and thoughtful care,
We learn that effort builds our dreams.
Through patience, hope, and prayer.
Our teachers speak with gentle strength.
Yet firm when need is true,
They shape our minds and guide our hearts.
In all we think and do.
Here values grow beside our dreams,
In lessons big and small,
St. Francis shapes who we become.
And stands with us through all.

-Sowmya.T

Class X B

Spectral Exit

I always wanted an adventure. Until a few days back, January 24th to be exact.

It was a pleasant day until the Annual Day practice. See, my best friend and I had a huge, serious fight, and both of us were in the dance. Both of us wanted to bash each other's heads but kept quiet as teachers were involved. So, you can say how relieved I was when the practice was over. On the way to the gate, I realized that I had forgotten my water bottle in the class opposite to the biology lab, and so I rushed to fetch it. It was when I climbed the stairs that I noticed how dark it was, and then I looked up at the clock and realized it was six o'clock. I rushed to the classroom, and fortunately there was my bottle in the last bench. Just as I closed my hands around the bottle, I heard the sound of a door banging shut. I rushed to the door, and looking out, I saw the bobbing hair of my best friend.

And then the truth hit me:

She locked me in.

I started banging the door, screaming for help, and trying to break the window, and finally, when nothing worked and the adrenaline rush stopped, I slid down the wall, tears falling down through my cheeks. My vision was blurred, and in desperation I hit the wooden table hard. Little did I know that there was a shard of glass on the table.

The shard had lodged right through my fist, and the pain knew no bounds. I screamed louder than ever, and still I could hear no footsteps, no shrill sound of a bolt opening, and no sight of my hero. Just the dull throbs of my leg, my ragged breathing, and the fast-paced poundings of my heart.

At last, when I realized no one was there to help me, none in sight, I decided to pull the shard out myself. Blood flowed down my hand, staining it red. The metallic smell of blood fills the room. And then I hear the sound. The sound of anklets.

A ray of hope fills my heart, but what I saw made me want to scream aloud, which I would if my throat let me; it was the lethal face of...

RUKMANI

My thoughts rushed and my memory flooded. Last year, my huge secret, the one everyone knows now.

Horrid images hijacked my brain: Rukmani opening the door and, with that vampire-ish move, drinking my blood; Rukmani stepping over my body.

I ran and grabbed my water bottle, as it is the best weapon I have, and stood beside the door.

She walked with a sort of dangerous grace, her beautiful features glowing, blood dripping all over.

Then the moment came; she opened the door, and I closed my eyes shut, bracing myself, and when nothing happened, I thought I was already dead, so I slowly opened my eyes and saw that the door was open and Rukmani had disappeared. I screamed louder than a loudspeaker and ran with the speed of light until I reached the school gate and collapsed into the hands of my stricken parents.

I know you don't believe me; I myself did not either until I went back to the fourth floor the next day and saw the stained bloody floor.

Kripa Ann Johny VIIB

SECRETS WITHIN WALLS

Three friends, Ira, Naina, and Aanya, were returning from a trip when their car broke down in the middle of nowhere. There was no network, no vehicles, and darkness was slowly surrounding them. There were tall trees around them, which prevented the only bit of sunlight from reaching the ground. The ground was covered in mist, making it hard for them to see ahead. They noticed a structure at a distance, and because of the mist, they could not completely make out what it was, but hoping to find some help, they started walking towards it.

As they started walking, they slowly figured out what it was. It was a house that stood alone in the middle of the trees. It looked old but not broken. When they reached the front door, an eerie silence surrounded them. Ira took a deep breath and pushed the door open. It opened without a creak. Once Ira went inside, Naina and Aanya followed her. They looked around. The furniture was in place with a thin layer of dust. They examined the room and saw three doors leading to different rooms. One by one, they moved into separate rooms without knowing what was waiting for them.

In the past, three of them had hidden their mistakes from each other, and now all of it was going to come out. When they entered the room, the house trapped them in visions where they stood helpless, forced to watch their hidden secrets unfold. First they saw Aanya's secret. She once changed her test marks before showing it to her parents. This was an important test, and if anyone found out that she had changed her marks, she could have been in great trouble. When she showed her marks to her parents, they praised her without knowing that she did not deserve it. Next, the house showed Naina's secret. She once saw her classmate being bullied. She could have stood up against it, but she chose to stand there, watching her classmate suffer. She never helped. At last, the house revealed Ira's secret. The three of them had shared their personal secrets with each other, but Ira used to tell these personal secrets to her other friends. She broke the trust among them.

The girls somehow managed to escape from the rooms. All of them stared at each other with confusion and disbelief. No one spoke. The silence grew heavy. They all ran towards the door at once. When they stepped outside is when they realized time had passed strangely inside the house. They could see some faint light in the distance. They ran towards it and reached their car. Vehicles were passing on the road again. They managed to ask for help from a stranger and got their car fixed.

The girls drove away in silence. The house faded behind them. That night, their friendship shattered. They drove home in silence. None of them could look at each other in the same way they did before. Behind them, the house remained, keeping its secrets, watching and waiting

Tanvi Vijesh

8-B

THE FORBIDDEN ROOM

There was a room in our house that no one explored and no one dared to explore. The door always remained locked with a heavy metal chain and a padlock. No one knew what monster resided in the depths of the forbidden room. I was just thirteen and was a naturally curious girl. I loved crime, thriller, and even horror books. So, when we moved to a new house that looked like it had come right out of a horror movie, my curiosity and excitement piqued.

During the first few days in the new house, I kept asking my parents about the locked room, but they always changed the topic or just avoided it completely. They even warned me and my brother not to go near that room. As the days passed, I stopped asking and took matters into my own hands.

One night, I decided to stay awake at night when everyone was most likely sleeping. At 2 a.m., I sneaked outside my room and started making my way to the locked room. When I reached my parents' room, I could hear soft snoring. I was genuinely terrified of doing this alone. For a moment, I just thought of running into my parents' bed, into their arms of safety. But I went against it and continued down the hallway. When I finally reached it, I heard a sound that sent chills down my spine. I could hear faint scratching on the door, on the wood, on the other side of the door. It was like a raw and painful scratching. A whoosh of wind suddenly came down the hallway. I shivered. I was positive that all the windows and doors were locked, but that gust of wind came out of nowhere.

I went down the hallway to investigate and found that the living room window was cracked open. The wind seemed to flow in from the window. As I was closing the window, I found something stuck in the lock. It was a key, an old rusted key.

I got a terrifying thought. What if the key could open the forbidden room? I made my way back to the room. When I was going to open it, the scratching stopped and there was an eerie silence. I felt like I was being watched. Thinking that my mind was playing tricks on me, I pushed the feeling deep inside and opened the door. When I opened it, a sudden lightning struck and it started raining. I was very scared.

I peered into the room and could see a candle on the floor. There was a matchbox beside it. My intrusive thoughts made me take the matchbox. There were three matches. The first broke. The second lit for a few seconds. The third stayed lit. I lit the candle and a sudden light was upon the room. I saw a dark figure at the corner. I backed away and suddenly the doors locked behind me from the outside. I was trapped. The figure came towards me. And in that moment, I knew curiosity had ended me.

MEHATEBEL

8B

THE FRANCISIAN JOURNEY

Within the walls of St. Francis School,
Where kindness is the golden rule. We come
to learn, to grow and find, The light that
wakes a curious mind.

From the morning bells to the principal's call, To the
echoing laughter in the hall.

Each student starts a brand – new dream, As a part
of one excellent Francisian team.

In biology labs and chemistry glass, We watch
the wonders of nature pass. With art and craft
our hearts we start, And in every math path, we
play our part.

Though a tough exam may test our success, We
trust every process and do our best. With discipline
strong and a spirit invincible, We live by the values
and every principle.

Fueled with love and goals we chase,
We move through the years at a steady pace.
For the future is bright, as we gain the knowledge.
That leads from our classroom all the way to college.

Kritika Kalita Standard : 7C

“My School, My Pride”

My school is St. Francis, caring and bright, A
place of learning, hope and light.

We learn to speak the truth and stand
up tall, In books, in games, in work
and play, We grow in wisdom every
day.

We learn to share, to help, to care, To be
kind, honest, and always fair. With faith
and values strong and true, St. Francis
shows us what to do.

Our school is proud, our dreams are high, We
reach for stars up in the sky. Forever grateful,
we proudly say,
St. Francis School CISCE lights our way.

-RANADEEP GOUTHAM S

II STD, “A” SECTION.

“Don’t litter, make it better!”

Don't throw your trash on the ground, Keep the earth

both safe and sound. Put your paper in the bin,

That is how we all can win.

Keep the grass and water clean,

Keep our world so bright and green. Care for nature,

do your part,

A clean world starts from your heart.

By Yaazhnila P 2nd A

The toy maker's Canvas

Splashes of paint across the bench

The confused toymaker on the painter's canvas

Toys filling the table in the portrait

And the beautiful smile of satisfaction on the artist

The garden bench under the timid sky

Two lonely brushes waiting to be painted

The bright sun glaring on him

With the coffee mug, he stands thinking.

Paint bottles scattered everywhere,

Tiny screws painted with care,

The toymaker's hand, stained with red,

Makes the picture look alive

The toy bus he lands to sell

With passengers idle in it

The slender grass surrounding the bench And

the painter's smirk completes his painting.

Avanija K

VIII C

The Languages of Eyes Eyes do

not speak,

yet they hold entire libraries
of unsent letters.

They remember storms

the lips forgot,

and store sunsets

no camera could keep.

In their quiet corners live half-finished dreams,

old goodbyes,

and brave little hopes

that refuse to die.

Eyes never lie.

They only pause,

choosing which truth

The heart is ready to hear.

Some eyes feel like home.

Some like journeys, S

ome like mirrors.

We're afraid to stand before.

And some...

Some eyes are not windows

but doors once opened,

You never return the same.

Rehana Fathima. M

VE

The Secret Life of the School Chair

School is a place where we share ideas and expand our creativity. It is fun to talk with teachers and crack jokes with friends. Other than studies, I enjoy experiencing magical moments that no one can imagine. I had one!

In my class, there are three rows, and in one of these rows, there is a green chair used by the nursery kids. I was always suspicious about it. Whenever I sat on the last bench, I could see the chair move without anyone touching it. While I laughed, the chair seemed to giggle.

I wanted to uncover this secret. Many days passed, and I kept thinking about it. Finally, one day when everyone left, I stepped out of the classroom and peeked through the window. I was shocked to witness the magic.

The chair got eyes, a mouth, ears, and a nose too. I continued watching. One of my friends had left his notebook next to the chair. The chair started reading it aloud.

It was a surprise, yet I wanted to talk with it. When I entered the classroom, the chair was scared and moved backwards. I comforted it with kind words, and it relaxed.

I asked about its secret life and why it is in our classroom. It started to talk with me, saying that it had been in a nursery classroom where the kids were too noisy, so it escaped and entered our classroom.

Suddenly, the blackboard began to speak, saying, “Yeah! I know, the chair is very funny.” Then the cupboard interrupted with a joke. Time passed, and it was almost 4:30 p.m. As the stayed-back students begin to leave, I sneak out and rush back to my home.

Suddenly I heard a familiar voice: “Get up, it’s time to go to school.” My father said.

I sat on my bed and realized the whole experience was just a dream. Moreover, it was a magical dream, and I wish it could have been real.

Spoorti Kamkar

Class: 6B

The Beautiful Bond Between Teacher and Student

The teacher–student relationship is one of the most beautiful and important bonds in our lives. A teacher is like a guiding star who shows students the right path. Teachers help us learn new things and encourage us to become better every day. They do not only teach lessons from books but also teach us how to live a good life.

Teachers fill our minds with knowledge and our hearts with good values such as honesty, kindness, and respect. They always motivate us to do our best and never give up. When a teacher believes in a student, the student feels confident and happy. This trust makes learning more joyful and meaningful.

Students should respect and listen to their teachers carefully. A good teacher–student relationship creates a friendly and positive classroom. It helps students ask questions without fear and learn with interest. Teachers care for us like our second parents and always wish for our success.

In the end, teachers shape our future with love, patience, and hard work. We should always be thankful to our teachers and remember their guidance throughout our lives.

Yashvi Kumari

4E

Secret

A bright light shone upon his eyes, and it was over, a nightmare as real as it could be. Every night that same dream recurred as if to warn him that one day it must come. He had spent sleepless nights, spending his days, trying to remember. One day, he managed to bring up the courage to confront his friends.

His friends gave out a cynical laugh as to depict the bravest among them was scared by a silly recurring dream. “If not my friends ,my family” he thought. No one except his mother believed in him, she knew something was up. It isn’t common to have recurrent dreams. She brought him up to a priest, in hopes that at least he would have an answer for this strange phenomenon. But no, unless he could give vivid descriptions about the dreams, the priest couldn’t do a thing.

His mother tried to convince his father that it isn’t usual for it to happen, but his father had remained unsupportive. Nevertheless, his mother was always there to support him.

A few days later he finally remembered it, but it was too late. That day was merely the day the event was deemed to happen. Nevertheless, they couldn’t prevent it. It was 7:00 pm, the atmosphere remained silent. No sooner mirages began to take shape in his mind, as they were underway the silence broke into a high-pitched scream followed by Latin chants, His eyes had lost sight. He was hovering in the air- it was clear that he was possessed. He drew a symbol, with his blood staining it. This was something The Noble Desmonds could never have imagined: their child was possessed. They had brought up many solutions, yet there wasn’t any change to Damian Desmond. He eventually became a secret in his family’s history.

Viraj Purty Grade VI C

Third Prize

Creative Writing

Ad Astra-Cultural Fest-2025

A Walk Back

St Francis School stands as a place learning, discipline and shines as a beacon of joy and growth, a place where wide green fields invite endless adventures, caring teachers ignite passions like stars in the night sky, and every event builds unbreakable bonds. Its welcoming halls pulse with creativity from art fairs to science fairs, making every student feel valued and inspired. This school doesn't just teach; it nurtures hearts, turning daily lessons into treasures of a lifetime

On my very first day of at St. Francis, I stood shyly by the gate overwhelmed by the chatter. That's when Ms. Miream spotted me and waved over Sai Poornima, who was accompanied by Shreya and Karen, a trio who were really cheerful and heartwarming. "These are your adventure buddies" Ms. Miream said warmly, and the lively group of three pulled me right into their circle, linking arms and rushing me to a game of kho-kho. From that instant, the school became my second home, filling with laughter and little victories

Now as I walk these familiar paths every day, discussing about upcoming quizzes, sketch ideas in our notebooks, and celebrate tiny wins like acing a tough math test. We made a special Thank you card to Ms.Miream on teachers' day. When she saw it, her eyes lit up with pride, and that sealed our friendship forever, and now I'm waiting to make new memories in St. Francis with my Best Friends.

~Yukthi Ananya Kosti
VII C

Young Entrepreneur

"My experience becoming a young entrepreneur and how you can become one too."

My Experience

"It was wonderful seeing such young children earning and working with money at this stage of life." — My Neighbour

You might be wondering how this remark by my lovely neighbor came to be. Well, here is the answer: I started a business, and you can too with the help of this short article.

Starting a business is like studying—it is hard, but totally worth it. Here is my experience trying to crawl out of my comfort zone. I must admit that when the thought of starting a business first crossed my mind, I was unsure about the consequences of the dream. I was only nine years old when I stood up to see what fate had prepared for me.

I started small. It was a mehndi stall that began my journey. By luck, the first attempt worked out well with many customers. The second try? The hype died down; there was no rush and only a few customers. The third try? Failure. Zero customers.

I was heartbroken. I had almost given up on the whole idea when fate took a turn. About a year ago, I saw a poster offering a chance for young entrepreneurs. Still feeling unsure, I chose to participate. It was then that my current business truly began.

I started my crochet business with very little hope, encouraged by my friend (who is now my business partner). This time, it did not fail. The first try? Success. The second? Success. The fifth? Success! In short, through multiple hardships, I built my business. Now, this guide will help you become a young business owner too.

THE GUIDE TO STARTING A BUSINESS

Tips and tricks from me to you:

Identify your talent: What are you naturally good at? Picking the right craft is very important.

The Customer Test: Imagine yourself as the target audience. Would you buy your own product?

Advertise: Spread the word. Offer small discounts to get people interested.

The Most Important Step: JUST START. Make it happen first; you can always perfect the details later.

I hope this helps you reach your potential and inspires you to take that first step.

— Abhigya Anup, 7B

ನನ್ನ ನೆನೆಪಿನ ತೊರೆ

ದೇಹದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಇದೆ.....ಆ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಶಾಲೆ ಇದೆ! ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ನೆನಪುಗಳು ನನ್ನ ಶಾಲೆ 'ಸೆಂಟ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ' ಹೊಂಗಸಂದ್ರದಲ್ಲಿದೆ.ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದಾಗ, ಭಯದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದ ದಿನಗಳಿಂದ ...ಈಗ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಗುತ ಓದುತ್ತಿರುವವರೆಗೂ ಈ ಶಾಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ದೇಹದೊಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆ,ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಒಂದು ಭಾಗ ಸದಾ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ,ಏನೇ ಆದರೂ,ಆ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ....ಅದೇ ನನ್ನ ಬೇರು! ಅದೇ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ!

ನನ್ನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಶಾಲಾ ಜೀವನವು ತುಂಬಾ ಸಹಜ ಮತ್ತು ಸೌಖ್ಯ.ನಾನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಬಹುದು.ಆದರೆ ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶದ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಕಡೆ ನಗುವಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು,ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರ ಕಣ್ಣೊಟ ನನ್ನ ದಿನವನ್ನು ಶುಭವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನಾನು ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಇರಬಹುದು,ಆದರೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ನಗು,ಪ್ರೀತಿ ಗಮನವೇ ನನಗೆ ಸಾಕು..

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರಣೀತಾ,ಯಶಸ್,ಪ್ರಣತಿ ಸದಾ ನಗು,ಬೆಂಬಲ ಸಹಾಯವು ನನ್ನ ಶಾಲಾ ಜೀವನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಧುರಗೊಳಿಸಿತು. ಕ್ಲಾಸ್‌ರೂಂ ನಗು,ಪಾಠದ ಮಧ್ಯೆ ಏನೇನೂ ಕೇಳಿಸುವ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಗಳು,ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮರೆಯಲಾರದ ನೆನಪುಗಳು...ಅವರು ನನ್ನೊಳಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬೆಳೆಸಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ನನ್ನ ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳಿಂದ ಹೃದಯ ತುಂಬಿಸಿದರು.

ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಬೇರುಗಳು! ಅವರು ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ,ನಮಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೂ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಯುತ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಸರ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಮರಿಯ ಶಾಂತಿ,ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಿತಾ,ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರ,ಶ್ರೀಮತಿ ಸೆಲಿನ್...ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ,ನಾವು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೋದರೂ,ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ,ಆ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದು ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ದಿನಗಳ ಒಂದು ಮಧುರ ನೆನಪು ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ದಿನಗಳು. ನಾನು ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬರದೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ,ಶಿಕ್ಷಕರು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು.ಇದು ನನಗೆ ಭಯ ಮತ್ತು ಖುಷಿಯ ಎರಡರ ಆನಂದವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು.. “ನೀನು ಮಾಡಮಲ್ಲೆ” ಎಂದು.. ಆ ಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಹೊಸ ಧೈರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿತು.ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಭೆಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ.ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವಿನೊಳಗೆ ಬರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವರು.

ನಾವು ಇವರಿಗೆ 'ಧನ್ಯವಾದ' ಎಂದು ಕೋಟಿ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ,ಅದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ .ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಪಾಠವಲ್ಲ 'ನಮ್ಮ ಜೀವನ'.ಅವರ ಪ್ರೀತಿ,ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ,ಶಕ್ತಿ! ಇವು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಸದಾ ಸಾಗುತ್ತವೆ. “ಬೇರು ಬೆಳೆದಂತೆ! ಹೃದಯವೂ ಬೆಳೆದಿದೆ”!

ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ,ನನ್ನ ಶಾಲೆ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಬೆಳಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯು ಅವಿತಿರುತ್ತದೆ..ನನ್ನ ನೆನಪು..ನನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆ..ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ...ನನ್ನ ಕನ್ನಡ! ನನ್ನ ಶಾಲೆ!...ಎಲ್ಲವೂ ಮನದೊಳಗಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು..!

ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಪಾಠಗಳು,ನನ್ನ ಮನದಾಳದ ಹೂವಾಗಿವೆ!

ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೇ ಸಾಗಿದರೂ,ಅವು ನನ್ನ ಬೆಳಕಾಗಿರುತ್ತವೆ!

ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಸದಾ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ...ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯುತ್ತದೆ!

ನನ್ನ ಶಾಲೆ

ನನ್ನ ಶಾಲೆ 'ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ'. ಇದು ಜ್ಞಾನದ ದೇಗುಲ.ಇದರ ಕಟ್ಟಡ ಬೃಹದಾಕಾರ, ಇಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಹತ್ತರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಗರ. ಸಹಸ್ರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಶತಕಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿರುವ ತರಗತಿಯ ಕೊಠಡಿಗಳು, ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು, ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಶಾಲೆ ಇದುವೇ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಾಲೆ...

- ರಂಜನ ದೇಶಪಾಂಡೆ (೪ನೇ'ಬಿ')

ಕನಸು

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರುವ ಕನಸು ನನ್ನದು

ಹೂವಿನಂತೆ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಆಸೆ ನನ್ನದು

ಗಾಳಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವ ಆಸೆ ನನ್ನದು

ಮೋಡದಂತೆ ಊರೂರು ಸುತ್ತುವ ಆಸೆ ನನ್ನದು

ನವಿಲಿನಂತೆ ಕುಣಿಯುವ ಕನಸು ನನ್ನದು

ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ಹಾಡುವ ಆಸೆ ನನ್ನದು

ಮೀನಿನಂತೆ ಈಜಾಡುವ ಕನಸು ನನ್ನದು

ಈ ಕನಸು ನನಸಾಗದೆಂಬ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ ಆದರೆ ಕನಸು ಕಾಣುವುದು ಎಲ್ಲರ ಹಕ್ಕಲ್ಲವೇ?

ಆರಾಧ್ಯಾ.ಎಂ ೭ನೇ 'ಎ'

ಕವನ

ನಾವೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ನಾವೇ ನಟಿಸಿ
ನಾವೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ನಾವೇ ನೋಡುವ

ನಮಗೇ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೇ

ಅಂತ್ಯ ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಸಾಗುವ ಕಪ್ಪುಬಿಳುಪಿನ ಚಿತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನ

- ಅರುಲ್ ಮರಿಯ.ಎನ್ ಜನೇ 'ಡಿ'

ರೀಲ್ ಮತ್ತು ರಿಯಾಲಿಟಿ

ಆದಿ.. ದಿನವಿಡೀ ರೀಲ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾ ಫೇಮಸ್ ಆಗ್ಗೇಕು
ಅಂತ ಕನಸು ಕಂಡವನಾಗಿದ್ದ. ಲೈಕ್ಸ್, ವ್ಯೂಸ್,
ಫಾಲೋವರ್ಸ್ ಅವನ ಪ್ರಪಂಚ ಅದ್ರಲ್ಲೇ ಸೀಮಿತ.
ಒಂದು ದಿನ ಫೋನ್ ಡೆಡ್, ಚಾರ್ಜ್ ಇಲ್ಲ, ನೆಟ್ ಇಲ್ಲ
ಬೇಸತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಹೋದ.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡಿದ್ದು ನಗ್ತಾ ಆಟ ಆಡ್ತಿರೋ ಮಕ್ಕಳು,
ಶಾಂತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತ ಅಜ್ಜ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತ
ಜನ. ಆ ಕ್ಷಣ ಆದಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಯ್ತು ರೀಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೈಫ್
ಇಲ್ಲ, ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲೇ ರಿಯಲ್ ರೀಲ್ಸ್ ಇದೆ ಆ ದಿನದಿಂದ
ಅವನು ಫೋನ್ ಕಡಿಮೆ ಜೀವನ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ರೆಂಡ್
ಬದಲಾಯ್ತು ಆದ್ರೆ ಆದಿ ಗೆದ್ದ.

-ಆರ್.ಸರ್ವೇಶ್ ಜನೇ 'ಡಿ'

ಬೂದಿಯಾಗಿರುವ ಬೆಂಕಿ

ಒಮ್ಮೆ ಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿ ಗಗನ ಮುಟ್ಟಿದ ಕನಸು
ಇಂದು ಬೂದಿಯ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಿರಣವಾಗಿದ್ದ ಅಸೆ
ಕಾಲದ ಗಾಳಿಗೆ ಸೋತು ಕರಗಿದೆ

ಬೂದಿಯೊಳಗೇ ಮರತಿಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯ ಸ್ವಭಾವ
ಅದು ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉರಿಯುತ್ತದೆ
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಿಡಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು
ಮತ್ತೆ ಜಗವನ್ನೇ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತದೆ

ಸೋಲಿನ ಗುರುತು ಬೂದಿಯಾದರೂ
ಸಾಹಸದ ಆತ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ
ನಂಬಿಕೆಯ ಉಸಿರು ಒಮ್ಮೆ ಬೀಸಿದರೆ
ಬೂದಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಂಕಿಯಾಗುತ್ತದೆ
ಬೆಂಕಿಯು ದಗದಗ ಎಂದು ಸುಡುತ್ತದೆ

ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಆತಂಕದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಡಬಡಬ ಎಂದು ಬಡಿಯುತ್ತದೆ

ಬೆಂಕಿಯು ಎಷ್ಟೇ ಉರಿದರೂ ಬದಲಾಗುವುದು
ಬೂದಿಯಾಗಿಯೇ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಬದುಕಿದರೂ ಒಂದು
ದಿನ ನಮ್ಮ ಅಂತ್ಯವಾಗಲೇಬೇಕು ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿಯಮ

- ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ೭ನೇ 'ಎ' ವಿಭಾಗ

ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು

ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ರವಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದವನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಳೆ ಜೋರಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧರೊಬ್ಬರು ನಿಂತು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದರು. ರವಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು ವೃದ್ಧರು ತುಂಬ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು, ರವಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ನೀಡಿದರು. ಮುಂದಿನ ದಿನ ರವಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು. 'ನಾವು ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಎಂದಿಗೂ ವೃಥಾವಾಗುವುದಿಲ್ಲ'

ಅಭಿಜ್ಞಾ ಉನೇ 'ಸಿ'

ಈ... ಮೊಬೈಲು

ಬೇಕು ಬೇಕು ಮೊಬೈಲು ಬೇಕು
ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಬೇಕು
ಬೇಡದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೇಕೆ ಬೇಕು?

ಈ... ಮೊಬೈಲು

ಹಿರಿಯರ ಕಿರಿಯರ ಕೈಯಲಿ ಮೊಬೈಲು
ಎಲ್ಲರ ಮುಖದಲಿ ಸಂತಸವೇ ಬಲು
ಮಕ್ಕಳ ಗಮನವೆಲ್ಲ ಮೊಬೈಲ್ ಮೇಲೆ
ಹೊರಗಡೆ ಆಟ ಇಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದ ಊಟ ಇಲ್ಲ
ಪುರಾಣ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ
ನಿಸರ್ಗದ ಗಮ್ಮತ್ತಿನ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲ
ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೆಡುಕನು ಬಯಸುವ
ಈ ಮೊಬೈಲ್ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ..

ಅಭಿನಂದನ್ ಉನೇ 'ಸಿ'

ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಶಾಲೆ

ಸುಂದರ ಪರಿಸರದ ಮಡಿಲ ತಾಣ
ನಮ್ಮಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಬಾಣ
ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯು

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೊಳಗುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸ್ವರ
ನೀಗಿಸಲಿ ನಮ್ಮಯ ಅಜ್ಞಾನದ ಜ್ವರ
ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರದ ಹಾದಿ
ಇಲ್ಲಿಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉಪಾದಿ

ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಹರ್ಷದ ಅಲೆ
ಬೆಳಗಲಿ ನಮ್ಮಯ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕಲೆ
ಸ್ನೇಹದ ಬಂಧವು ಇಲ್ಲಿಯ ಬಾಳ
ಕಲಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ತಾಳ

ಐ.ಸಿ.ಎಸ್.ಇ ಪಠ್ಯದ ಜ್ಞಾನದ ಸಿರಿ

ನಮ್ಮನು ಮಾಡಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಗಿರಿ

ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಹೊಸ ಶೋಧ

ಶಿಕ್ಷಕರ ನೀಡುವ ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಬೋಧನೆ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಶಾಲೆಯ ದೀಪ
ತೊಲಗಲಿ ನಮ್ಮಯ ಮೌಢ್ಯದ ಪಾಪಾ
ನನ್ನಯ ಶಾಲೆಗೆ ಸದಾ ಕಾಲ ನಮನ
ಇದೇ ನಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಬದುಕಿನ ಗಮನ

ಮರಿಯಾ ಜನ್ನಿಫರ್ 2ನೇ 'ಎ'

ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಶಕ್ತಿ

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದ ಒಂದು ಮತ್ತು ಇದ್ದಂತೆ.ಇದನ್ನು ನಾವು ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನದಿಂದಲೇ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ.ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಅಸಾಧ್ಯ.ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಉತ್ತಮ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ,ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗುವನು. ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ಕಷ್ಟಕರ. ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯ ಆಕಾರ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.ಹಗಲು - ರಾತ್ರಿಯ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.ಇಂದು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಗು ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಬಲ್ಲವನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಲವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನಾಗಬಹುದು. ಇದುವೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಶಕ್ತಿ.

ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೇ ಜೀವನ ವ್ಯರ್ಥ.ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಿ,ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. “ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಜ್ಞಾನದ ದೀಪ, ಅದು ಜೀವನದ ದಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ”.

ಜೀವನ್.ಸಿ ಕಾನೇ 'ಬಿ'

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಾಡು

ಹಸಿರು ಹೊದಿಕೆ ಹೊತ್ತ ಬೆಟ್ಟಗಳು
ಮೌನವಾಗಿ ಕಥೆ ಹೇಳುವವು
ಬೆಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನ ಚುಂಬನಕ್ಕೆ
ಹೂ..ಗಳು ನಗುತ್ತಾ ಅರಳುವವು

ನದಿಯ ಹರಿವು ಜೀವನ ಸ್ವಂದನ

ಕಲ್ಲುಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುವದು
ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗಾನ ಗಾಳಿಯಲಿ ಬೆರೆತು
ಮನದ ನೋವು ಮರೆಯಿಸುವದು

ಮಳೆಬಿಲ್ಲಿನ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳು
ಆಕಾಶದ ಚಿತ್ರಕಲೆ
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಪಾಡಿದರೆ
ನಾಳೆಯೂ ಇರುವುದು ಈ ಹಸಿರಲೆ

ಶಾಶನಶ್ರೀ ಜನೇ 'ಬಿ'

ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ

ನೆಲದೊಳಗೆ ಇತಿಹಾಸ ಮಿಡಿಯುವ ಭೂಮಿ
ಕಲ್ಲು-ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಜಿಸುವ ಶೌರ್ಯಗಾಥೆ

ವೇದ - ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿ

ಅದುವೇ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕರ್ನಾಟಕ

ಕಾವೇರಿ ಹರಿಯುವ ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ
ಮಳೆನಾಡು ಹಾಡುವ ಹಸಿರಿನ ರಾಗದಲ್ಲಿ
ಕರಾವಳಿಯ ಅಲೆಗಳು ತಾಳಮೇಳ ಹಾಕಿ
ಭಾರತಕ್ಕೆ ನಾದವನ್ನೇ ನೀಡಿವೆ ಇಲ್ಲಿ

ಬಸವಣ್ಣನ ವಚನ,ಕುವೆಂಪುರವರ ಕನಸು

ರನ್ನ - ಪಂಪರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಸ

ಜ್ಞಾನಪೀಠದ ಕಿರೀಟ ಹೊತ್ತ ನಾಡಿದು

ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಉಸಿರಾಡುವ ಆಸೆ

ಸಹಿಷ್ಣುತೆಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ

ಸೌಹಾರ್ದತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ

ವಿಜ್ಞಾನ- ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದು

ಜಗತ್ತಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿದ ನಾಡು ನಮ್ಮದು

ಓ ಕರ್ನಾಟಕ ! ನಿನ್ನ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಮ್ಮೆ ನನಗೆ

ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾನವೀಯತೆ

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಜೀವನ ಗುರುತಾಗಿರಲಿ ಸದಾ !

- ಅನನ್ಯ ಎಸ್ ೭ನೇ 'ಎ'

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಲುಮೆ

ಹಸಿರು ಉಸಿರಲಿ ಬೆರೆತಿದೆ ಜೀವ,

ಗಿಡಮರಗಳಲಿ ಅಡಗಿದೆ ದೈವ.

ಗಿರಿಗಳ ಶೃಂಗದ ಮಂಜಿನ ಹನಿ,

ಹಕ್ಕಿಯ ಕಂಠದ ಇಂಚರ ಧ್ವನಿ.

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿಂದ ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆ,

ನಭದಲಿ ಮೂಡಿದೆ ಬಣ್ಣದ ಎಳೆ.

ನಿಸರ್ಗವೇ ನಮ್ಮ ಜೀವಾಳ,

ಇದನ್ನು ಕಾಯುವುದು ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ.

ಆರ್‌ವ್ ಪ್ರದೀಪ್ ೪ನೇ 'ಸಿ'

ಗೆಳೆತನ

ಬಾನಂಗಳದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ಬರುವಿರಾ ನಮ್ಮನೆ ಅಂಗಳಕೆ?

ಒಬ್ಬಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ ಸೇರುವಿರಾ ನನ್ನ ಗೆಳೆತನಕೆ?

ಪಾನಿಪೂರಿ, ಗೋಬಿಮಂಚೂರಿ,ತಿನಿಸನು ಕೊಡಿಸುವೆ ತರವರಿ..

ಬ್ಯಾಟು ಬಾಲು,ಚಿಣ್ಣೆ ದಾಂಡು ಆಡಲು ಕೊಡುವೆ..

ನಿಮ್ಮಂತೆ ಮಿನುಗುವ ಆಸೆಯು ನನಗೆ

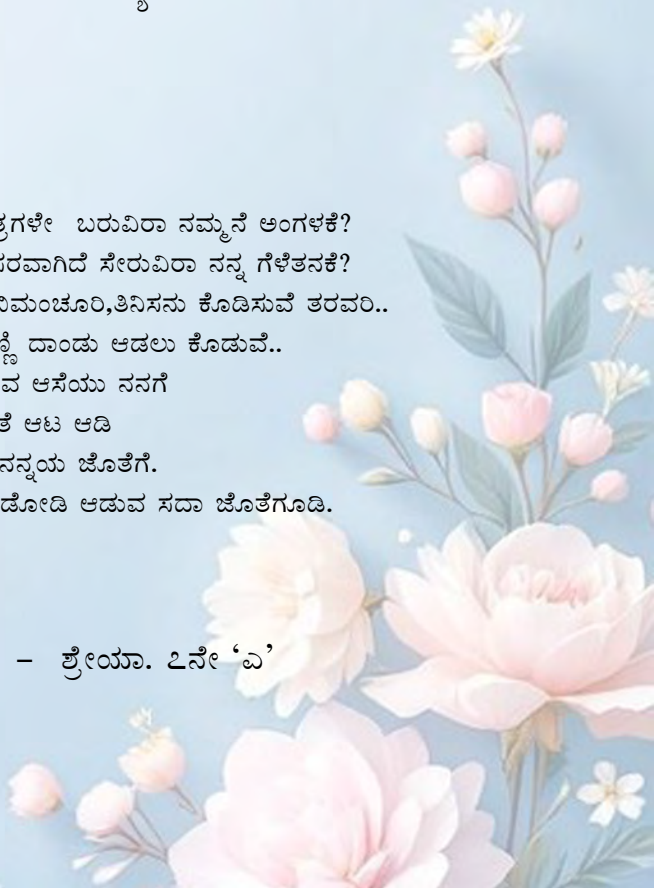
ಬನ್ನಿರಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡಿ

ಸ್ನೇಹವ ಹಿಡಿವಿರ ನನ್ನಯ ಜೊತೆಗೆ.

ಬನ್ನಿರಿ..ಬನ್ನಿರಿ.. ಓಡೋಡಿ ಆಡುವ ಸದಾ ಜೊತೆಗೂಡಿ.

- ಶ್ರೀಯಾ. ೭ನೇ 'ಎ'

ಶಿಕ್ಷಣ

ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಋಷಿ ನೀಡುವಂತಿರಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಣ
ಯಾವತ್ತೂ ನಿಲ್ಲಬಾರದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಯಣ
ಕೋಗಿಲೆಯ ನಾದದಂತಿರಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಂಪನ
ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳಂತೆ ಧುಮುಕುತ್ತಿರಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಂಪನ
ಶಿಕ್ಷಣ ಒಂದು ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ
ಕಲಿಕೆಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ರೂಪ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯುವಂತಿರಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಸ್ತಿತ್ವ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ
ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡರೆ
ಕೊನೆಯತನಕ ಅದಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ನೆಲೆ
ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಬೆಲೆ
ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅದ್ಭುತ ಶಿಲೆ

- ವಂಶಿ ಲನೇ 'ಎ' ವಿಭಾಗ

ಚಂದ್ರ - ನಕ್ಷತ್ರ

ರಾತ್ರಿಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ಹೊಳೆಯುತ್ತಾನೆ
ಮೃದುವಾದ ಬೆಳಕು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡುತ್ತಾನೆ
ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸಣ್ಣ ದೀಪಗಳಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತವೆ
ಆಕಾಶವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತವೆ
ಚಂದ್ರನು ಶಾಂತವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾನೆ
ರಾತ್ರಿಗೆ ತಂಪು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ
ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮೌನವಾಗಿ ಕಾವಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ
ನಿದ್ದೆಗೆ ಹೋಗುವ ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತವೆ
ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೂ ಬೆಳಕು ಇರುತ್ತದೆ
ಭಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೊಂದು ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ
ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮನ ಶಾಂತಿಪಡೆಯುತ್ತದೆ
ಚಂದ್ರ - ನಕ್ಷತ್ರ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದವು
ಅವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

- ಡಿಯೊಂಬರ ಲನೇ 'ಬಿ'

ಜ್ಞಾನದೇಗುಲ

ಶಿಕ್ಷಣವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮುಖ್ಯಹಂತವೆಂದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾಗುವುದು. ನಗರದ ಅತ್ಯಂತ ಮತ್ತು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ

ಶಿಶುವಿಹಾರದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಸಭೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯು ಸುಂದರವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೊಠಡಿ ಆಟದ ಮೈದಾನ, ಬಾಸ್ಕೆಟ್ ಬಾಲ್ ಅಂಕಣ ಮತ್ತು ಹಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ದೇವಾಲಯ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರೀತಿ ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹಸಿರಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಈ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

- ಕೀರ್ತನಾ.ಎಸ್ ಲನೇ 'ಎ'

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳು

ಇಂದಿನ ಯುಗವನ್ನು 'ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಯುಗ'ವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.ಮೊಬೈಲ್ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳು ಮುಂತಾದವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿವೆ.ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೇಲೆ ಮೌನವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿವೆ.

ಹಿಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.ತಮ್ಮ ದಿನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.ಈಗ ಅದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.ಭಾವನೆಗಳ ಹಂಚಿಕೆ, ಮಾತುಕತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ತಂದರೂ, ಹತ್ತಿರದವರಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆನಂದ , ನಗು ಮರೆಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಒಂಟಿತನ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.ನಾವು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಾರದು. ಇಂದಿನ ವೇಗದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿಜವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಬಳಸಿದರೆ, ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ತರಲು ಮಾನವೀಯತೆ ಬೇಕು.

- ಐಶ್ವರ್ಯಾ ಳನೇ 'ಬಿ'

ಪ್ರಕೃತಿ

ಹಸಿರು ಹಸಿರಾಗಿ ನಗುವ ಕಾಡುಗಳು,
ಸಿರಿ ಗಂಧ ಹೊತ್ತಿ ಗಾಳಿ ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ.
ನದಿಯ ಹರಿವಲ್ಲಿ ಜೀವದ ಕಾಡು,
ಮಣ್ಣಿನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಕನಸಿನ ಬೀಜ.

ಬೆಳಗಿನ ಸೂರ್ಯ ಚಿನ್ನದ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ,
ಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳು ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
ಹಕ್ಕಿಗಳ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಪರ್ಶ,
ಮೋಡಗಳ ನಡಿಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯ ನೃತ್ಯ.

ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮ-ತಾಯಿ, ನಮ್ಮ ಉಸಿರು,
ಕೋಪಿಸಿದರೆ ಭೀತಿ,ನಗಿಸಿದರೆ ಜೀವ.
ಕಾಪಾಡೋಣ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು,
ನಾಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ವರವಾಗಲಿ ಭೂಮಿ.

ತನ್ವಿ ಗೋಪಿರಾಜ್ 5ನೇ 'ಸಿ'

ಮರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ

ಪ್ರಿಯ ಮರಗಳೇ,
ನಿಮಗೆ ಈ ಪತ್ರ.
ಉಸಿರಾಗಿ ನೀವು ಹಂದು,
ಜೀವನಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಭಾಗ.
ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲದೇ ಭೂಮಿ,
ಮೌನವಾದ ರಾಗ.

ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ,
ನೀವು ತಂಪಿನ ನೆರಳಾದಾಗ.
ನಮ್ಮ ದಣಿವು ಮರೆತು ಹೋಗಿ,
ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಿಯಾದಾಗ.

ನೀವು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮನೆ,
ಹಣ್ಣು-ಹೂಗಳ ದಾನಶೀಲ.
ಮಾನವನ ಉಸಿರಿನ ಮೂಲ,
ಭೂಮಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ,ನಿಂತಿರುವ ದೇವರು,ನೀನೇ...
ಪ್ರಿಯ ಮರಗಳೇ,ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ.
ನೀವು ಉಳಿದರೆ ನಾಳೆಯೂ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ,

ಇದೇ ಜೀವನದ ಸತ್ಯ ರಾಗ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮರಗಳನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸೋಣ!

ರಕ್ಷಿತ.ಆರ್ ಳನೇ 'ಎ'

ಮೋಡ

ಮೋಡ ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.ಮೋಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಮೋಡ ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ. ಉದಾ; ಹುಡುಗಿ.ಕುದುರೆ,ನಾಯಿ,ಬೆಕ್ಕು,ಮನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಧರ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ. ಮೋಡ ನೋಡಲು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ,ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಆಹ್ಲಾದ ವೆನಿಸುತ್ತದೆ.ನಾನು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಸಂಜೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮೋಡ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ.ಅದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.ಸೂರೋದಯ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಬಿದ್ದಾಗ ನೋಡೋದೇ ಒಂದು ಹಬ್ಬ. ಮೋಡದಿಂದಲೇ ಇಳಿಗೆ ಮಳೆ,ಮಳೆಯಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಜನರ ಜೀವನ.ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖದಿಂದ ಆವಿಯಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಘನೀಕರಣಗೊಂಡು ಮೋಡಗಳಾಗುತ್ತವೆ.ಮೋಡಗಳು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕವಿಗಳು ಮೋಡಗಳ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.ಮೋಡಗಳು 2ಕಿ.ಮೀ ದಿಂದ 10ಕಿ.ಮೀ ವರೆಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮೋಡಗಳು ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ.....

ಖುಷಿ.ಬಿ.ಎಂ ೭ನೇ 'ಡಿ'

ನನ್ನ ಶಾಲೆ

ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರು ಸೆಂಟ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ ಐ.ಸಿ.ಎಸ್.ಇ.ಇದು ಒಂದು ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ.ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪರಿಸರವು ತುಂಬಾ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದ್ದು.ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

“ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದದಂತಿದೆ” ಗ್ರಾಮಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದದಂತಾಗಿದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉತ್ಸವಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.ಅವು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇರದಿರಲಿ,ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.ಇದರಿಂದ ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ನಮಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಈ ಅವಕಾಶವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾಗ್ಯಕರವಾಗಿದೆ.ಶಾಲೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ -1 ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್-2 ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಾಟಕ,ನಾಟಕೀಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಾಟಕ,ನಾಟಕೀಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಅವಕಾಶ.

ನಾವು ಇಂತಹ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾಗ್ಯ.ಅವರು ಸದಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ.ತಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮನೋಬಲ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ.ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅವಕಾಶ ,ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ.ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಲಿಯುವುದು. ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಂತೋಷಕರ ಹಾಗೂ ಆನಂದಕರ.ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ.

ಡಿ. ಸುಶ್ರೀತಾ ರೆಡ್ಡಿ ೬ನೇ 'ಡಿ'

ಸ್ನೇಹ

ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ತಿದ್ದುವನು
ಒಂಟಿಯಾಗಿದಾಗ ಜೊತೆಗಿರುವನು
ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವನು
ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಸುವನು
ಮಾತುಕತೆ ಬೆಳೆಸುವ ಸ್ನೇಹಿತನು
ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಎತ್ತುವನು
ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಾಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನು
ನಮ್ಮ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರುವನು
ನಮಗೊಸ್ಕರ ಸಾಯುವನು
ನಮ್ಮನ್ನು ಗೌರವಿಸೋ ಸ್ನೇಹಿತನು
ಅಮ್ಮನ ಹಾಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವನು
ಅಪ್ಪನ ಹಾಗೆ ಲೋಕ ತಿಳಿಸುವನು
ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಾಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವನು
ಇತರನ್ನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವನು
ನಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ ರಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ನೇಹಿತನು

ಪ್ರಣೀತ.ಎಂ ಳನೇ 'ಎ'

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ವಿಸ್ಮಯ

ಅಂತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಅತಿಶಯ ಭಾನು
ದೇವನು ಸುರಿಸಿದ ಅಮೃತದ ಜೇನು
ಬೆಳಕಿನ ಕಡಲಲಿ ತೇಲುವ ದೋಣಿ
ಕಾಣದ ಸುಳಿಯಲಿ ಆಡುವ ಪ್ರಾಣಿ
ಮಿನುಗುವ ತಾರೆಯ ನಭದ ಹೂವು
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೋವು
ಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಹಟ್ಟಿಯ ಕುರಿಗಳು
ಸುತ್ತುತ್ತಿವೆ ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲದ ಪರಿಗಳು
ಕಪ್ಪುಕುಲಿಯದು ನುಂಗುವ ರಾಕ್ಷಸ
ಕಾಲವನ್ನೇ ಅಡಗಿಸುವ ಮಹಾ ಸಾಹಸ
ಶೂನ್ಯದ ಸಾಗರವೇ ಈ ಜಗದ ಮೂಲ
ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗದ ಅದ್ಭುತ ಜಾಲ

ಜೀವನ್ ಪಿ. ಹೆಚ್ ಳನೇ 'ಎ'

ತರಗತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಶಿಕ್ಷಣ: ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಶಕ್ತಿ

ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಕಗಳಂತಹ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಕಾಣಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವು ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ರೀಡೆ, ವಾದವಿವಾದ, ನಾಟಕ ಅಥವಾ ಸಂಗೀತದಂತಹ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತೀವ್ರವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಮತ್ತು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ

ಕಲಿಯಲಾಗದ ತಂಡದ ಕೆಲಸ ಸಮಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ನಾಯಕತ್ವದಂತಹ ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಇವು ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕ್ರೀಡಾ ತಂಡದ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದು, ಸಹನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಇವು ನಮಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಜೀವನವನ್ನು ಕೇವಲ ಓದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸದೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಅವಕಾಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೋಣ!

ಎಂ. ಚಾರುನೇತ್ರ ಳನೇ 'ಡಿ'

ಮೌನದ ಧ್ವನಿ

ಮೌನದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆದರೆ ಅದು ಸತ್ಯ ಇದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಮೌನ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಶಬ್ದ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಪಡಿಸಲು ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತ ಯಾರಿಗೇತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ!

ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಮೌನದಲ್ಲೇ ನಾವು ಶಾಂತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಧ್ವನಿ ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಮೌನದ ಧ್ವನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಶಾಂತಿ, ಸಹನೆ, ಪ್ರೀತಿ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೋಪವೂ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಸೂರ್ಯೋದಯ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ, ಎಲೆಗಳು ಅಲುಗಾಡುವ ಶಬ್ದ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು, ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ ಇವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂದರತೆಯ ಧ್ವನಿಯಾದರೆ. ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಸ್ಫೋಟ, ಸುನಾಮಿ, ಭೂಕಂಪ, ಜಲಪ್ರಳಯ, ಭೂಕುಸಿತ ಇವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೋಪದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅದು ಮೌನದಲ್ಲೇ ನಮಗೆ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಿಧಿಶ್ರೀ.ಆರ್ ಖನೇ 'ಡಿ'

ವಿಜಯ್ ಕಂಡ ಕನಸು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಸರು ವಿಜಯ್ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕೂಲಿ - ನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅವನ ಕುಟುಂಬ ಬಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅವನು ತುಂಬ ತುಂಟನಾಗಿದ್ದ, ದಡ್ಡನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೂ ವಿಜಯ್‌ಗೆ ಶಾಲೆ ಎಂದರೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ಆತನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಓದಿದ್ದು ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಗುಳ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರನೂ ಬೈಗುಳ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅಮ್ಮ ಪೋಷಕರ ಸಭೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರು

ತುಂಬಾ ದೂರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡು ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ನಂತರ ಅವನು ಓದಿ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಸುನಿತಾ ವಿಲಿಯಮ್ಸ್, ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ಜೀ ಅವರನ್ನು ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ. ಮಾಡಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸೂರ್ಯನ ಮಾಡುವ ಕನಸು ನನಸಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜಯ್‌ಗೆ ಪದ್ಮಭೂಷಣ, ಪದ್ಮ ವಿಭೂಷಣದಂತಹ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ವಿಜಯ್ ಮುಡಿಗೇರಿದವು. ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ವಿಜಯ್‌ಗೆ 'ಜೂನಿಯರ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ವಿಜಯ್ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಊರು, ಹಳ್ಳಿ, ರಾಜ್ಯ, ದೇಶ ಮೆಚ್ಚುವಂತ ಮಗನಾದನು.

ಅಮ್ಮ ಎದ್ದೇಳು ಶಾಲೆಗೆ ಟೈಮ್ ಆಯ್ತು ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು, ವಿಜಯ್ ಎದ್ದು ಅಯ್ಯೋ "ಇಷ್ಟೊತ್ತು ತಾನು ಕಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕನಸೆಂದು ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಛಲ ಇತ್ತು.

“ವಿಜಯ್ ಕಂಡ ಕನಸು ನನಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸೋಣ”

ಆಯುಷ್ ವಿ. ಶೆಟ್ಟಿ ಖನೇ 'ಎ'

ನನ್ನ ಶಾಲೆ

ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರು ಸೈಂಟ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆ. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊಂಗಸಂದ್ರದ ಬಳಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿಯಿಂದ ಹನ್ನೆರಡನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಇದೆ.

ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವುದರಿಂದ, ಇದು ನನಗೆ ಎರಡನೆಯ ಮನೆಯಂತಹ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಕಟ್ಟಡ, ಆಟದ ಮೈದಾನ, ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಿ ಹಾಡು ಹಾಡಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ನನ್ನ ಶಾಲೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸಮಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವೀಕೃತಿ ಯು.ಎಸ್ ಅನೇ 'ಇ'

ಜೀವನದ ಪಾಠ

ಜೀವನ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆ,

ಪ್ರತಿದಿನ ಹೊಸ ಪಾಠ

ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಕಲಿತವನು,

ನಿಜವಾದ ವಿಜೇತನು.

ಜೀವನವೆಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಠಶಾಲೆಯಂತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಮಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಹಲವಾರು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಜೀವನದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಸರ್ಗ ಪಿ.ಆರ್ ಆ ನೇ 'ಬಿ'

ಮುಗ್ಧ ಬಾಲಕ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ತಾಯಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಇಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಬಾಲಕ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅಮ್ಮಾ! ದೇವರು ನೈವೇದ್ಯ ತಿನ್ನವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಇಡುವುದು? ದೇವರು ತಿನ್ನವುದು ನಾವು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಇಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಇಟ್ಟಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಲ್ಲ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ತಾಯಿ, ಮಗು ದೇವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಕೆಲಸ ಹೇಳುವೆ ನೀನು ಅದನ್ನು ಮಾಡು, ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿ ಬಾ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಮಗ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಓದಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಯಲ್ಲ, ಈಗ ಅದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿದೆಯಾ? ಏಕೆಂದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ತಲೆಯಲ್ಲಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಮಗು, ಅದೇಗೆ ಆಗುತ್ತಮ್ಮಾ? ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡೆ, ಅದರ ಜ್ಞಾನ ನನಗೆ ಬಂದಿತು. ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ಅದು ಹಾಗೇ ಮಗು. ನಾವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ನೈವೇದ್ಯವೂ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾಲಕ ಖುಷಿಯಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.

ನಕ್ಷತ್ರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಖನೇ 'ಡಿ'

ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಜೀವದ ಉಸಿರು

ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೌನಸ್ಮೇಹಿತೆ, ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಹಸಿರು ಮರಗಳು, ಹೂವಿನ ಸುಗಂಧ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗಾನ, ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ದೇವರ ವರಗಳಂತೆ. ಮಾನವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಆಹಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.

ಬೆಳಗಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಹಾಕುವಂತಿವೆ. ಅರಣ್ಯಗಳು ಭೂಮಿಯ ಶ್ವಾಸಕೋಶದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ನಾವು ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು, ನದಿಗಳನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುವುದು, ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಮಾನವತ್ವ.

ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ರೀಟಾ ಶಿನೊದ್ ಳನೇ 'ಸಿ'

ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿ

ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿ ಅಪಾರ ಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮರಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಅವಳು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಬಿರುಕು ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಅವರಿಗೆ ಅಹಾರ ತರಲು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ತನ್ನ ಶಿಶುಗಳು ಚಿಲಿ-ಪಿಲಿಗುಟ್ಟುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವಾಗ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಹಾರಲು ಹಾಗೂ ಎತ್ತರದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಲು ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದಳು. ತನ್ನ ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಉತ್ಸುಕಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡವರಾದಾಗಿನಿಂದ ಅವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಹರ್ಷ.ಎಸ್ ಕಮತೆ 7ನೇ 'ಎ'

ನನ್ನ ಕಲಿಕೆಯ ಮನೆ

ನನ್ನ ಶಾಲೆಯು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಅದು ನನಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಹೊಸ ಬೆಳಗ್ಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಆಟವಾಡುತ್ತೇನೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾಠ

ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನ ದಿನಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತೇವೆ, ಓದುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆಟವಾಡುತ್ತೇವೆ. ವಿರಾಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊಟ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಹೊಸ ರುಚಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತರಗತಿ ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಮನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಶಾಲೆ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಡೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಏನಾದರೂ ಹೊಸದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತೇಜಶ್ರೀ ಆರ್ ಳನೇ 'ಸಿ'

ಸಹಾಯದ ಫಲ

ಒಂದು ದಿನ ಸ್ನೇಹಾ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧರು ಭಾರವಾದ ಚೀಲ ಹೊತ್ತು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತುಂಬಾ ದಣಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ನೇಹಾ ಹಾಗೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ತಾತಾ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಅವರ ಜೊತೆ ನಡೆದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ವೃದ್ಧರು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅವರು ನಗುತ್ತಾ, “ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಮಗಳೇ, ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಸ್ನೇಹಾ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ಅವಳ ತಾಯಿ ಅವಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅದು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಅವಳು ತುಂಬಾ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ವೃದ್ಧನು ಬಂದು ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಅವಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಇತರರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವು ಸದಾ ನಮಗೆ ಮರಳುತ್ತದೆ.

ನೀತಿ: “ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೂ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ.”

ರೆಹೆನಾ ಫಾತಿಮಾ ಖನೇ ‘ಇ’

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ

ಭಾರತ ಸುಂದರ ದೇಶ. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಿವೆ. ಆದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತೇವೆ. ಇದುವೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಯು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಧಿತಿಗಳನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬಗಳು ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಇವು ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಜೀವನ ವಿಧಾನ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ, ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಗುರುತು ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯುತ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ತಮನ್ ಆದಿತ್ಯ ಅನೇ ‘ಎ’

ವಿಫಲತೆ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೊದಲ ಹಂತ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಗಲು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಡೆತಡೆಗಳು, ವಿಫಲತೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿವೆ. ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಭಯಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವುದು ಮುಖ್ಯ. ವಿಫಲತೆ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೊದಲ ಹಂತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯಶಸ್ವಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅನೇಕ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರ ಕಪಿಲ್ ದೇವ್. ೧೯೮೩ರ ವಿಶ್ವಕಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ತಂಡವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿತು. ಆದರೂ ಛಲ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕನಸು ಕಾಣಿರಿ, ಅದರಿಂದ ಯಶಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬುತ್ತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೈಫಲ್ಯ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಮಧುಪ್ರತೀಕ.ಎಸ್. ೭ನೇ 'ಸಿ'

ನಾಸ್ತಾಲ್ಜಿಯಾ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಹಳೆಯ ದಿನದ ನೆನಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ನಾಸ್ತಾಲ್ಜಿಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವೇಗದ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಬದಲಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ನಾಸ್ತಾಲ್ಜಿಯಾ ಹೊಸ ರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಕೂತು ಮಾತನಾಡುವುದು, ಹೊರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವುದು, ಕೈಯಿಂದ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸರಳ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇವುಗಳು ಇಂದು ನಮ್ಮ ನೆನಪುಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದು, ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಒತ್ತಡದ ನಡುವೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಹಳೆಯ ಹಾಡುಗಳು, ಸಿನಿಮಾಗಳು, ಆಟಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು.

ನಾಸ್ತಾಲ್ಜಿಯಾ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಬಳಸಬೇಕು. ಹಳೆಯದಿಂದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದುಕಿ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯ.

ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ನಾಸ್ತಾಲ್ಜಿಯಾ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕಗಳು. ಸರಿಯಾದ ಸಮತೋಲನದಿಂದ ಮಾನವನ ಜೀವನ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಿಶ್. ವಿ. ಪೂಜಾರಿ. ೭ನೇ 'ಸಿ'

ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ

ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ವಾಟ್ಸಾಪ್, ಇನ್‌ಸ್ಟಾಗ್ರಾಮ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಮುಂತಾದವು ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆನ್ ಲೈನ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೀಡಿಯೋಗಳು ಮತ್ತು ಸುದ್ದಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಲು ಇದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬಳಸಿದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಸನವು ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಬೇಕು.

ಆದ್ಯಾ ಸುಜಿತ್. ೬ನೇ ಸಿ

ಸ್ನೇಹದ ಶಕ್ತಿ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹೋದರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅತೀವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಅವಿಭಾಜ್ಯರಂತೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಕ್ಕಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಅವರು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಅವರ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರೀತಿ, ದಯೆ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಯ ಪ್ರತೀಕರಾಗಿ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರ್ಶರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮರದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶಾಖೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಮೃಗವನ್ನು ಕಂಡರು ಅದು ಚಲಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೋವು ಮತ್ತು ಭಯ ಎರಡೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕ್ಷಣವು ಯೋಚಿಸದೆ ಮೃಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಸರಿಸಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಕೊನೆಗೂ ಮೃಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದರು. ಮೃಗವು ನೋವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಂಡು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಅವರತ್ತ ನೋಡಿತು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯಿತು. ಆ ಮೃಗವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ದನದ ದೇವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತರು. ಅವರ ಸಹಾಯಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲೋಭ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿದ ದೇವರು ಹೇಳಿದರು: “ಈ ಧನದ ಚೀಲಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿ”. ಸ್ನೇಹಿತರು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ ನಂತರ ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ಪ್ರಿಯ ದೇವರೇ ಧನಕ್ಕಿಂತ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವೇ ಅಮೂಲ್ಯ. ಈ ವರದಿಂದ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಹುಟ್ಟುವುದಾದರೆ ನಾವು ಈ ವರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ”

ಅವರ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಆತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ದೇವರು ಹೇಳಿದರು: “ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಇಂತಹ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಧನಕ್ಕಿಂತಲು ದೊಡ್ಡ ವರ ಸಿಗಬೇಕು”. ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವರು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಧನದ ಚೀಲವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲವಾದ ಸ್ನೇಹದ ಬಂಧನದೊಂದಿಗೆ ಊರಿನತ್ತ ಹೊರಟರು

ಪ್ರತೀಕ್ಷ ೭ನೇ 'ಬಿ'

ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸ್ನೇಹಿತನಿದ್ದಂತೆ

ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಜೀವನದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು. ನಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಗುರು, ಬಂಧು ಹಾಗೂ ಆತ್ಮೀಯರು.ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿಂತನಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ನಾಗರಿಕನಾಗಲು ಪುಸ್ತಕಗಳು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಹೃದಯದ ಜೊತೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂಟಿತನ ಕಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಗಾತಿ. ಇಂದಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯರ ತನಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಗಳು. ಜೀವನದ ನಮ್ಮ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಇರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತರೆಂದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಅನೂಜ್ ರಾಮ್. ೧೦ನೇ 'ಎ'

ನಾ ಕಂಡ ಶಾಲೆ ಅಂದು ಇಂದು

ನಾನು ದನುಷ್ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ೨೦೧೫ರಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅಂದು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕನಸು. ಮುಗ್ಧತೆ, ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಜಾರುವ ಬಂಡಿ, ಉಯ್ಯಾಲೆ ಬಣ್ಣದ ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಿದ ಅನುಭವ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆ ಎಂಬ ಭಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ.

ಇಂದು ೨೦೨೬ ನಾನು ೧೦ನೇ ತರಗತಿ ಕೊನೆಯ ದಿನ, ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳು, ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಗಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ, ಭಾರವಾದ ಮನಸ್ಸು. ಇಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣಗಳು, ನಾವು ಮಾಡಿದ ತರ್ಲೆಗಳು, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ನಮ್ಮನ್ನು 'ಕೇಜಿ ಬ್ಯಾಚ್' ಎಂದಿದ್ದು , ನರ್ಸರಿ ಟೀಚರ್ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಉಜ್ವಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದು, ಎಲ್ಲವೂ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಸುಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಶಾಲೆಯ' ನನ್ನ ಅನುಭವ ಮರೆಯಲಾಗದ ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ವಿದಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಧನುಷ್.೧೦ನೇ ಎ. ವಿಭಾಗ

ನಾಡಿದು ಕರುನಾಡಿದು

ನಾಡಿದು. . . . .ಕರುನಾಡಿದು. . . . .

ನಲೈಯ. . . . .ಬಲಮೆಯ. . . . .ಹೆಮ್ಮೆಯ . . .ಬೀಡಿದು

ಪ್ರೀತಿಗೆ. . . . .ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ. . . ಶಾಂತಿಗೆ.... ತವರೂರಿದು

ನಾಡಿದು. . . . .ಕರುನಾಡಿದು. . .

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಬಾಳ್ಗೆ ಎಂಬ ಘೋಷವಾಕ್ಯದಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕವು ಕೇವಲ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಲ್ಲ ಅದು ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಗಮ. ಗಂಧದ ಗುಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯ ದಸರಾ ಉತ್ಸವವು ಇಂದಿಗೂ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದು, ನಾಡಿನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಸೊಬಗಿದೆ. . . . .

ದುಮುಕಿ ಹರಿಯುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿದೆ. . .

ಬೇಲೂರಿದೆ, ಹಳೇಬೀಡಿದೆ. . . .

ಚಾಮುಂಡಿ ತಾಯಿಯ ಗುಡಿಯಿದೆ. . .

ನಾಡಿದು. . . . .ಕರುನಾಡಿದು. . .

ಬೆಳೆಯುವ ಸಿರಿಗೆ ನಿರರ್ಶನ ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು . . .

ನಾಳೆಯ ಭರವಸೆಯ ಕಣ್ಣು. . . . .

ಹತ್ತಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಕನ್ನಡ. . .

ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯದ ಸತೋಷದ ಅಲೆಗಳು. . .

ನಾಡಿದು. . . . .ಕರುನಾಡಿದು. . .

ಪ್ರಿಮ ರುಯಲ್. ಲನೇ 'ಸಿ'

ಇಷ್ಟೇ ಬದುಕು,,,,,,,,,!

ಬದುಕು ಸಾಗುತ್ತಿರಲಿ ಸಂತಸದ ಹಾದಿಯಲಿ,

ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತ ಒಂದಿರಲಿ ನೀ ಮಾಡೋ ಕೆಲಸದಲಿ,,,,,

ಬಡತನವ ದೂರಿದರೆ ಸುಖವೆಂದು ಬಾರದು,

ಬೆವರ ಹನಿ ಸುರಿಸಿ ದುಡಿ ದುಃಖ ನಂಟಾಗದು. . . .

ಕರುಣೆಯ ಸೂರಿನಡಿ ಪ್ರೀತಿ ಹೊರತೇನಿದೆ

ಹೆತ್ತವರು ಹರಸಿದರೆ ಮನಕೆ ಬಲ ಬಾರದೆ?

ಕಷ್ಟವೊಂದೆ ಪಡುವುದಾದರೆ ದುರ್ಯೋಧನನಾಗುವೆ,

ಕಷ್ಟದಲಿ ಧರ್ಮವಿರೆ ಸುಖದ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣುವೆ,,..

ಮಮತೆಯನು ಮರೆಯದಿರು ಮನಸು ಕುರುಡಾಗದು

ಮದವೇರಿ ಮೆರೆಯದಿರು ಬದುಕು ಬರಡಾಗದು.

ಅತಿಯಾಗಿ ಬೇಡದಿರು ನಿಂತು ಅವನಲ್ಲಿ

ಅಳದೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹುಟ್ಟು ನಿನಗಿಲ್ಲ. . .

ಶ್ರಾವಣಿ ವಿ.ಎನ್. ೭ನೇ 'ಸಿ'

अनुशासन का महत्व

अनुशासन का अर्थ है नियमों के मुताबिक चलना। यह हमें सही काम करना सिखाता है। घर में माता-पिता और स्कूल में शिक्षक हमें अनुशासन सिखाते हैं।

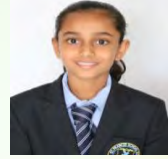
एक अनुशासित छात्र समय पर स्कूल जाता है। वह ध्यान से पढ़ता है और दिल लगाकर मेहनत करता है। वह अपने शिक्षकों की बात मानता है और अपना काम समय पर पूरा करता है।

मेरा स्कूल बहुत ही अनुशासित है। हमारे स्कूल में साफ़-सफ़ाई का विशेष ध्यान रखा जाता है। शिक्षक और विद्यार्थी दोनों ही अनुशासन में रहते हैं। प्रार्थना सभा से लेकर अंतिम घंटी तक हमारे स्कूल में सभी कार्य समय और अनुशासन के साथ होते हैं।

अनुशासन से हम सही और गलत में फर्क समझते हैं। यह हमें दूसरों का सम्मान करना और अपने कर्तव्यों को ईमानदारी से निभाना सिखाता है। जो व्यक्ति अनुशासित होता है, वह अपने काम में मेहनत करता है और कभी भी आलस्य नहीं करता।

अनुशासन हमारी सोच को नई दिशा देता है, जिससे हम बेहतर निर्णय ले पाते हैं। नियमों का पालन करने से जीवन की राह सुगम हो जाती है।

सना फातिमा

छठवीं कक्षा 'अ' विभाग

हमारा बचपन

हमारा बचपन कब बीत जाता है हमें पता ही नहीं चलता। हमें बचपन में समझ नहीं आता कि यह अच्छा पल जल्द ही बीतने वाला है। बड़े होने पर हमें फिर से बचपन की यादें आने लगती हैं। हमारा भोलापन ही बचपन का सबसे अनमोल खज़ाना था।

हम सारा दिन अपने दोस्तों के साथ खेलते थे। उस समय हमें रोकने वाला कोई नहीं था। जब मन करता तो खेलने जाते थे और जब मन करता तो वापस चले आते थे। बचपन की यादें आज भी मेरे दिन को छू लेती हैं। जिस प्रकार समय बीत जाने पर वापस नहीं आता, उसी प्रकार बचपन भी बीत जाने पर दुबारा वापस नहीं आता।

बड़े हो जाने पर मुझे कभी-कभी ऐसा लगता है कि काश! मैं अपने बचपन की दुनिया में फिर से जा सकता तो कितना अच्छा होता, क्योंकि अब पढ़ाई का बोझ, माता-पिता की डाँटें तथा अध्यापकों की नसीहत मुझे मेरे बचपन की यादों में गोता लगाने पर मज़बूर कर देती हैं।

इषान

कक्षा नवीं 'सी' विभाग

सेंट फ्रांसिस विद्यालय की धड़कन: एक छात्र की आँखों से

होंगसंद्रा की व्यस्त सड़कों के बीच स्थित सेंट फ्रांसिस विद्यालय केवल ईंट की एक इमारत नहीं, बल्कि सीखने और आगे बढ़ने का एक जीवंत संस्थान है। यह विद्या का स्रोत है, जहाँ हम अपने भविष्य की नींव रखते हैं।

जब भी मैं स्कूल के अंदर कदम रखती हूँ, मुझे एहसास होता है कि यह मेरे लिए दूसरे घर जैसा है। यहाँ मेरे अध्यापक न केवल मेरा ख्याल रखते हैं, बल्कि ऐसा ज्ञान देते हैं जो मेरे भविष्य को उज्ज्वल बनाता है। यहाँ हर दिन नए अवसरों और रोमांच से भरा होता है।

पाँचवीं कक्षा से शुरू हुआ मेरा यह सफर अब आठवीं तक पहुँच गया है और मैं अपनी आगे की शिक्षा भी इसी विद्यालय से पूरी करना चाहती हूँ। इस स्कूल ने मुझे हमेशा आत्मविश्वास दिया है। मुझे आज भी अपना वह प्रदर्शन याद है, जिसमें मैंने एक 'मानव का पीछा करने वाला रोबोट' बनाया था।

हमारे प्रधानाचार्य रेव. ब्रदर क्लीटस का मार्गदर्शन सदैव प्रेरणादायक रहता है। उनकी दूरदर्शिता और उदारता के कारण स्कूल का माहौल हमेशा सकारात्मक बना रहता है। यहाँ की सांस्कृतिक विविधता और 'चरित्र व उत्कृष्टता' पर आधारित शिक्षा ही इस विद्यालय को खास बनाती है। इन्हीं वजहों से मुझे मेरा स्कूल बहुत पसंद है।

निदा फातिमा

आठवीं कक्षा 'डी' विभाग

दो सहेलियाँ

भारत के उत्तर भाग के एक छोटे से शहर में दो दस साल की लड़कियाँ रहती थीं। उनके नाम रिया और मीरा थे और उनके घर एक-दूसरे के पास थे। इसलिए वे हर दिन साथ खेलती थीं, साथ हँसती थीं और साथ ही स्कूल जाती थीं। सुबह स्कूल जाते समय वे रास्ते भर बातें करती थीं। रिया और मीरा की दोस्ती बहुत गहरी थी। वे स्कूल में एक ही बेंच पर बैठती थीं और अगर एक का टिफिन खत्म हो जाता, तो दूसरी बाँट लेती थी। छुट्टी के बाद वे पार्क में खेलती थीं और घर का काम खत्म करके फिर मिल जाती थीं। दोनों एक-दूसरे के बिना खुश नहीं रह पाती थीं।

एक साल सर्दी बहुत ज़्यादा पड़ गई। ठंडी हवाएँ तेज़ चलने लगीं, कई दिनों तक धूप नहीं निकली और मीरा को तेज़ बुखार हो गया। उसके घर की हालत अच्छी नहीं थी और उसके पास अच्छे गर्म कपड़े नहीं थे। ठंड की वजह से उसकी तबीयत और बिगड़ती चली गई और कुछ दिनों बाद मीरा इस दुनिया से चली गई। मीरा की मृत्यु के बाद रिया बहुत दुखी हो गई और उसे हर जगह मीरा की याद आती थी। सुबह स्कूल जाते समय वह रास्ता सूना लगता था और स्कूल में उसकी बेंच खाली रहती थी। खेल का मैदान भी उसे अच्छा नहीं लगता था। रिया धीरे-धीरे चुप रहने लगी और उसकी पढ़ाई पर भी असर पड़ा।

रिया की माँ ने उसे समझाया कि मीरा की याद में खुद को कमज़ोर नहीं बनाना चाहिए। एक दिन रिया को मीरा की वह बात याद आई कि वे दोनों बड़े होकर बहुत अच्छा करेंगे। यह बात रिया के दिल में बैठ गई और उसने अपनी दोस्त के सपने को पूरा करने के लिए मेहनत करने का तय किया। उसने फिर से ध्यान लगाकर पढ़ाई शुरू की और जब उसे दुख होता, वह मीरा को याद करके खुद को मज़बूत बनाती।

समय के साथ रिया अच्छी छात्रा बन गई और स्कूलों में आगे रहने लगी। बड़े होकर वह जीवन में सफल हुई और उसने गरीब बच्चों की मदद करना शुरू किया। वह उन्हें पढ़ाई का सामान और गर्म कपड़े देती थी ताकि कोई बच्चा ठंड की वजह से अपनी जान न खोए। आज भी रिया अपनी दोस्त को याद करती है और उसे लगता है कि मीरा हमेशा उसके साथ है। रिया समझ चुकी थी कि सच्ची दोस्ती कभी खत्म नहीं होती।

त्रिशु

नवीं कक्षा 'अ' विभाग

मेरे विद्यालय का समारोह

मेरे विद्यालय का नाम सेंट फ्रांसिस स्कूल है। मेरा विद्यालय मुझे बहुत अच्छा लगता है। मैं अपने दोस्तों के साथ बहुत मजे करती हूँ। मैं उनके साथ खेलती हूँ। उनके साथ बातें करना भी मुझे बहुत अच्छा लगता है। मेरे दोस्त बहुत अच्छे हैं।

हमारे विद्यालय में बहुत से समारोह होते हैं। मैं भी उसमें भाग लेती हूँ। हमारे विद्यालय का सत्र जून से ही प्रारंभ हो जाता है और मार्च के अंत तक बंद हो जाता है हमारे विद्यालय में 5 जून को पर्यावरण दिवस मनाया जाता है। हम इस दिन पेड़-पौधे लगाते हैं।

हम अगस्त माह में स्वतंत्रता दिवस मनाते हैं। सितंबर माह में शिक्षक दिवस मनाते हैं। उस दिन हम अपने शिक्षकों को गिफ्ट भेंट करते हैं और उनका आशीर्वाद लेते हैं। इस महीने में हम हिंदी दिवस भी मनाते हैं। 14 सितंबर को हिंदी बड़े धूम-धाम से मनाते हैं। सभी कार्यक्रम हिंदी भाषा में ही होता है। उस दिन हम अपनी राष्ट्रभाषा पर गर्व महसूस करते हैं।

इसी प्रकार हमारे विद्यालय में नवंबर माह में कर्नाटक राज्योत्सव, बाल दिवस तथा गणतंत्र दिवस आदि बड़े धूम-धाम से मनाया जाता है। अंत में यह कहकर मैं अपनी वाणी को समाप्त करना चाहती हूँ कि हमारा विद्यालय सीखने-सिखाने का एक मंदिर है। मैं अपने विद्यालय से बहुत प्यार करती हूँ।

हार मत मानो

रुकना नहीं, झुकना नहीं,
सपनों से कभी डरना नहीं।
हर ठोकर एक सीख है,
हर रात के बाद सुबह ठीक है।
मेहनत का दीप जलाए रख,
उम्मीद की लौ बुझने न दे।
खुद पर विश्वास रख सदा,
किस्मत भी रास्ता खुद दे दे।
तु कर सकता है,
बस खुद से कहना सीख।

धन्यवाद

स्पूर्ति कामकर

छठवीं कक्षा 'बी' विभाग

जनक सुरानी

कक्षा चौथी 'बी' विभाग

मेरे माता और पिता

यह मेरे माता-पिता की एक सुंदर कहानी है। उनकी कहानी मुझे कभी भी पुरानी नहीं लगती है। जब से जन्म हुआ, तब से मैं उन्हें जानती हूँ लेकिन उनका प्यार वैसा ही है। दुनिया बदल गई पर उनका प्यार नहीं बदला। मेरे मम्मी की मुस्कान में ही मेरे पापा की दुनिया है। उनकी हँसी में ही उनके लिए दुनिया की सारी खुशियाँ हैं।

उन दोनों की छोटी-छोटी बातों में उनका प्यार दिखता है। घर का एक-एक कोना मानो उनके प्यार से महकता है। कभी-कभी उन दोनों में नोक-झोंक भी हो जाती है पर मेरे पापा उसे हँसकर टाल देते हैं। वे दोनों मुसीबत में एक-दूसरे का साथ नहीं छोड़ते। वे बड़ी-बड़ी मुसीबत से भी लड़ने के लिए तैयार रहते हैं। एक सच्चा प्यार शोर नहीं करता, बस वह साथ चलता है। मैं ईश्वर से प्रार्थना करती हूँ कि मेरे मम्मी-पापा को सदा खुश रखें क्योंकि उनकी खुशी में ही हमारी खुशी छुपी हुई है। धन्यवाद!

सैना राणा

आठवीं कक्षा 'सी' विभाग *

‘हमारे शिक्षक, हमारी ताकत’

शिक्षक हमारे जीवन का बहुत ही महत्वपूर्ण हिस्सा है। वे हमारी ताकत बनकर हमें आगे बढ़ने में मदद करते हैं। मुझे आज भी याद है कि जब मैं पहली बार स्कूल आया था तो मेरी माँ ने मुझे कक्षा में बैठना सिखाया, 'खाना' खाना सिखाया, कक्षा के दूसरे छात्रों से मिलजुलकर रहना सिखाया और जब हमें चोट लगने से हमें चुप कराती थी, दर्द पर मरहम लगाती थी। फिर हमारे साथ रह कर हमारी ताकत बढ़ाती थी। शिक्षकों की सहायता से धीरे-धीरे हम आगे बढ़ते थे। मैं आज कक्षा छह में पढ़ रहा हूँ। हमारे शिक्षक हमें डाँटते हैं क्योंकि हमारे भलाई के लिए। हम गलती करने से वे हमें प्यार से समझाकर हमें सुधारने का मौका देते हैं। वे हमें सही सलाह और हिम्मत देते हैं। शिक्षक हमारे भीतर छपी हुई प्रतिभा को पहचानकर आगे बढ़ने के लिए प्रेरित करते हैं। इसलिए कहते हैं- 'शिक्षक दीपक की तरह जलकर, हमें रोशनी दिखाते हैं।'

धन्यवाद

रुद्रा - कक्षा 'VIA' विभाग

प्रतिदिन बदलता हमारा स्कूल

समय के साथ हर चीज़ बदलती है और हमारा स्कूल भी इसी नियम पर चलता है। पहले हमारा स्कूल बहुत ही साधारण था। उस समय स्कूल का मतलब एक इमारत, श्यामपट और मोटी- मोटी किताबें थीं। यदि छात्र स्कूल नहीं जा पाता था तो उसकी पढ़ाई पूरी तरह से टूट जाती थी। तकनीक का उपयोग केवल कंप्यूटर लैब तक ही सीमित था। लेकिन अब हमारा स्कूल स्मार्ट स्कूल बन गया है। ब्लैक बोर्ड की जगह स्मार्ट बोर्ड ने ले ली है। जहाँ शिक्षक हमें वीडियो और अनिमेशन के माध्यम से समझाते हैं। इससे पढ़ाई अधिक मज़ेदार बन गई है। हमारे स्कूल की रोबोटिक्स लैब में कोडिंग तथा नए-नए कार्य सिखाते हैं। आज केवल किताबों के अलावा इंटरनेट और तकनीक की मदद से पूरी दुनिया की तरह पहुँचाने की सुविधा हमारी स्कूल से मिलती है।

कनक नीलेश कुमार राजपूत
कक्षा – सातवीं 'अ' विभाग

ईमानदारी का महत्व

ईमानदारी एक अच्छी आदत है। ईमानदार व्यक्ति को सब भरोसा करता है। सच बोलने से मन शांत रहता है। ईमानदारी से किया गया कार्य सफल होता है। हमें कभी झूठ नहीं बोलना चाहिए। ईमानदारी से मित्रता मज़बूत होती है। ईमानदारी जीवन को सरल बनाती है।

यशस्वी पी

कक्षा – पाँचवीं 'सी' विभाग

समय का महत्व

काल करे सो आज कर, आज करे सो अब ।

पल में परलय होगी, बहुरि करेगा कब ॥

कबीरदास जी के इस दोहे को याद करते हुए मैं समय के महत्व के बारे में अपना विचार प्रस्तुत करने जा रहा हूँ । समय अनमोल है । समय हमारे जीवन में बहुत महत्वपूर्ण है । समय बहती पानी की तरह है, जो एक बार बह जाए तो वापस लेना मुश्किल है । हमें समय व्यर्थ नहीं करना चाहिए । हर काम समय के अंदर करना चाहिए । समय किसी के लिए नहीं रुकता ।

समय विद्यार्थी के जीवन में बहुत महत्वपूर्ण है । विद्यार्थियों को समय का सदुपयोग करना चाहिए । अपना अधिक समय पढ़ाई-लिखाई में बिताना चाहिए । आजकल के विद्यार्थी अधिक समय दूरदर्शन और मोबाइल देखने में बिता रहे हैं । यह सब छोड़कर उन्हें अपना ध्यान समय पर रखना चाहिए ।

हम लोग आज समय को बर्बाद करते हैं तो, भविष्य में समय हमें बर्बाद कर देगा । इसलिए हमें बड़ों की बात माननी चाहिए । समय का पालन करने से भविष्य हम बहुत बड़े आदमी बन सकते हैं । मैं आप सभी को बताना चाहूँगा कि समय का सदुपयोग करना चाहिए ।

धन्विन वी गुज्जर

कक्षा: सात 'डी' विभाग

मेरा विद्यालय

मेरा विद्यालय बहुत सुंदर है । यह मेरे घर के पास है । मेरे विद्यालय के कक्षा बहुत बड़ा और हवादार है । यहाँ एक पुस्तकालय, कंप्यूटर लैब है । यहाँ एक विशाल मैदान भी है । हमारे विद्यालय के प्रधानाचार्य बहुत अच्छे हैं । हमारे विद्यालय के शिक्षक बहुत मेहनती और दयालु हैं । वे हमें प्यार से पढ़ाते हैं । मुझे अपने विद्यालय पर गर्व है ।

आयुष शेट्टी

कक्षा: चार 'अ' विभाग

मेरा

विद्यालय

मेरे विद्यालय का नाम सेंट फ्रांसिस स्कूल है। मेरा विद्यालय होंगसंद्रा, बेंगलूर में है। यह एक सि.ऐ.एस.सि.इ स्कूल है। इस विद्यालय में नर्सरी से लेकर बारवीं कक्षा तक की पढ़ाई होती है। मेरा विद्यालय का समय सुबह आठ बजे से लेकर दोपहर साढ़े तीन बजे तक है।

मेरे विद्यालय में बहुत सारे अध्यापक और अध्यापिका हैं। मेरे शिक्षक बहुत अच्छे हैं। मेरे विद्यालय में पढ़ाई बहुत अच्छी होती है। इस स्कूल में पढ़ाई के साथ खेल-कूद की सुविधाएँ भी हैं। हमारे विद्यालय में प्रकृति को भी महत्व दिया गया है। मेरे विद्यालय के चारों ओर पेड़-पौधे हैं। हमारे विद्यालय में बहुत अच्छी शिक्षा दी जाती है। हमारे शिक्षक पढ़ाई के साथ-साथ सही-गलत की पहचान भी कराते हैं। इस साल हमारे स्कूल में एक कैंटीन भी खुली है।

मेरा विद्यालय मेरा दूसरा घर जैसा है, और मेरे शिक्षक मेरे माता-पिता जैसे हैं। हमारे प्रधानाचार्य रेवरन् ब्रदर क्लीटस् हमें मार्गदर्शन देते हैं। वे हमें कभी भी पीछे हटने नहीं देते हैं। हमारे विद्यालय में अपनी प्रतिभा दिखाने के लिए अवसर मिलता है।

मेरे विद्यालय में एक पुस्तकालय, बड़ा सा मैदान, बास्केट बॉल कोर्ट, विज्ञान प्रयोगशाला और एक बड़ा सा सभागार भी है, जिसमें सुबह की प्रार्थना सभा होती है। इसमें स्वतंत्र दिवस, गणतंत्र दिवस, हिंदी दिवस मनाए जाते हैं।

मैं अंत में बताना चाहती हूँ कि मेरे विद्यालय से मुझे बहुत कुछ सीखने को मिला है। मैं अपने दिल से धन्यवाद कहना चाहती हूँ। सभी को धन्यवाद।

शगुन त्रिपाठी

कक्षा: छह 'ब' विभाग

नमस्ते, मेरा नाम विदिशा गौतम है, मैं कक्षा छह की छात्रा हूँ। जैसे कि हम सभी जानते हैं कि इंटरनेट की इस्तेमाल करने से हर काम आसान हो जाता है। लेकिन कभी-कभी हमें काम जल्दी खत्म करने के चक्कर में हम अपना ज्ञान खुद नुकसान करते हैं। यह कहानी हमें यह सिखाती है कि खुद मेहनत करना, 'AI' से अच्छा है।

कहानी- इंटरनेट की नुकसान

एक दिन एक स्कूल में निबंध प्रतियोगिता हो रही थी। 'आर्यन' अपने कक्षा का सबसे तेज छात्र बनना चाहता था। उसने घर जाकर 'Chat-Gpt' का इस्तेमाल कर रहा था। उसने एक बहुत ही अच्छा निबंध लिखा कि उसमें वह बहुत कठिन शब्दों का प्रयोग किया गया। आर्यन सोचा है कि शिक्षक को लगेगा कि वह बहुत बुद्धिमान है। उसने बिना सोचे समझे उस निबंध को 'प्रिंट' कर दिया और सप्ताह के सारे दिन खेलता रहा।

दूसरी तरफ 'इशा' थी। वह खुद मेहनत की। उसने अपने बड़ों की मदद ली और जीवन की छोटी-छोटी बातों को लिखीं, उसका निबंध सरल था, लेकिन खुद की थी। प्रतियोगिता के दिन शिक्षक ने आर्यन से उसके निबंध के बारे में पूछा "आर्यन, तुम्हारे निबंध में बहुत कठिन शब्द है, क्या इसका मतलब समझा सकते हो?" आर्यन को उसका मतलब नहीं पता था। पूरी कक्षा के सामने उसको शर्मिंदा हुई।

इसके बाद ईशा ने अपना निबंध पढ़ा। जब उससे सवाला पूछा गया तो उसने बहुत आत्म विश्वास से जवाब दी। शिक्षक ने समझाया कि 'AI' हमारा काम आसान कर सकती है, लेकिन हमें असली ज्ञान नहीं दे सकती हैं।

सीख:- 'असली ज्ञान खुद मेहनत करने से आता है, 'AI' और इंटरनेट की इस्तेमाल से नहीं।'

धन्यावाद

विदिशा- कक्षा -VI-E

हिम्मत की उड़ान

मुश्किलों से डरना नहीं,
ये तो राह दिखाती हैं।
जो हँसकर आगे बढ़ते हैं,
मंजिल उन्हें ही मिल जाती है।

गिरकर फिर जो उठ जाता है,
वही सच्चा वीर कहलाता है।
हार से सबक सीख ले,
वह इतिहास रच जाता है।

छोटा मत समझ खुद को,
तेरे सपने बहुत महान हैं।
मेहनत की हर एक बूँद में,
छुपे सफलता के अरमान हैं।

आज नहीं तो कल सही,
पर तू हार न मानना।
खुद पर विश्वास रख सदा,
और आगे बढ़ते जाना।

‘जो खुद पर भरोसा करता है,
वही चमकना सितारा बनता है।’

जानकी के सुरानी- कक्षा 'IV B' विभाग

स्वच्छता का महत्व

स्वच्छ रहने से हम स्वस्थ रहते हैं ।

स्वच्छता हमारे जीवन का महत्वपूर्ण हिस्सा है ।

हमें रोज़ नहाना चाहिए और साफ़ कपड़ा पहनना

चाहिए । कचरा हमेशा कूड़ेदान में डालना चाहिए ।

महात्मा गांधी स्वच्छता पर बहुत ज़ोर देते थे ।

हमें अपने देश को स्वच्छ रखने में योगदान देना

चाहिए । “स्वच्छ भारत स्वस्थ भारत” यह हमारा नारा

होना चाहिए ।

एडविन आरुण V D

मेरा परिवार

मेरा परिवार बहुत छोटा परिवार है। मैं अपने परिवार के साथ रहता हूँ। मेरा घर उत्तर प्रदेश राज्य के एक छोटे से गाँव में है। गाँव की हरियाली मुझे बहुत पसंद है। गाँव के लोग भी बहुत मिलनसार होते हैं। मेरे परिवार में मेरे पिताजी, माताजी और एक छोटी बहन हैं। मेरी दादी माँ चाचा-चाची के साथ गाँव में रहती हैं। मैं गरमी की छुट्टियों में अपने माता-पिता के साथ अपने गाँव जाता हूँ। मुझे अपनी दादी माँ से मिलकर बहुत खुशी मिलती है। मेरी दादी माँ बहुत दयालु है। वे मुझसे तथा मेरी छोटी बहन से बहुत प्यार करती हैं। मैं भी मेरी दादी माँ से बहुत प्यार करता हूँ। मेरा परिवार बहुत सीधा-सादा है। मेरे पिताजी एक अध्यापक है। वे मेरा गृहकार्य पूरा करने में मेरी मदद करते हैं। मेरी माँ एक गृहणी हैं। वे मेरे लिए स्वादिष्ट भोजन बनाती हैं। मैं अपने परिवार से बहुत प्यार करता हूँ। मैं ईश्वर से प्रार्थना करता हूँ कि मेरा परिवार सदा खुशियों से भरा रहे।

हर्ष पाल IV D

“माँ”- निस्वार्थ प्रेम की अमर कथा

आज मैं उस महान व्यक्तित्व के बारे में लिखना चाहूँगी, जिसके सामने सारा संसार नतमस्तक हो जाता है वह है-माँ। माँ केवल एक शब्द नहीं, बल्कि प्रेम, त्याग, करुणा और धैर्य की जीवंत प्रतिमा है। उसकी ममता भरी दृष्टि में संपूर्ण सृष्टि का स्नेह समाया होता है और उसकी गोद में हर पीड़ा की शांति मिल जाती है।

माँ परिवार की सबसे स्नेहमयी और देखभाल करने वाली सदस्य होती है। वह दयालु होती है, सहनशील होती है और अपने बच्चों की हर भावना को बिना कहे समझ लेती है। परिवार की खुशियों के लिए वे दिन-रात अथक परिश्रम करती हैं। अपने सपनों को पीछे छोड़कर वे अपने बच्चों के भविष्य को सँवारती हैं। वे हर कदम पर बच्चों को प्रोत्साहित करती हैं और गिरने पर सँभालती हैं। माँ का प्रेम पूर्णतः निस्वार्थ और बिना किसी शर्त का होता है। माँ बच्चे के जीवन की पहली गुरु होती हैं। उनकी उँगली पकड़कर बच्चे जीवन के प्रथम कदम बढ़ाता है। सच ही कहा गया है-माँ के चरणों में ही स्वर्ग बसता है। उनकी ममता में ईश्वर का साक्षात् स्वरूप झलकता है।

प्रतीक्षा एम VII B

मेरा प्रिय विद्यालय

हमारे विद्यालय के शिक्षक बहुत अच्छे हैं और हमें अच्छे से पढ़ाते हैं। यहाँ पढ़ाई बहुत अच्छी होती है और हमें परीक्षा की अच्छी तैयारी करवाई जाती है। हमारे स्कूल में अनुशासन बहुत अच्छा है, जिससे हम समय पर काम करना सिखते हैं। स्कूल की कक्षाएँ, प्रयोगशाला और पुस्तकालय साफ़ और अच्छे हैं। स्कूल में खेलकूद और प्रतियोगिताएँ भी करवाई जाती हैं, जिससे बच्चों का मन लगा रहता है। यहाँ बच्चों को अच्छे संस्कार और अच्छे व्यवहार सिखाए जाते हैं। हमारे स्कूल का माहौल बहुत अच्छा और दोस्ताना है। मुझे अपने स्कूल में पढ़ना बहुत अच्छा लगता है और मुझे अपने स्कूल पर गर्व है।

धन्यवाद

अर्चित खंडल

कक्षा नौवी 'बी' विभाग

सूर्य

सूर्य हमारे जीवन में बहुत बड़ा महत्व रखता है। वह जब निकलता है, तो अंधकार को चीरते हुए दिन की शुरुआत उजाले से करता है। सूर्य हमें याद दिलाता है कि बुरे समय का हमेशा अंत होता है जैसे हर रात के बाद एक नया दिन।

सूर्य हमें ऊर्जा, प्रकाश और जीवन देता है। सूर्य जीवन का आधार है। सूर्य हमारे पिता के समान है— कभी शांत, कभी प्रचंड पर जीवनदायी किरणों से हमें सदा आलोकित करता है कभी भी हमसे बैर नहीं करता।

सूर्य हमारे सौरमंडल का एक बहुत ही महत्वपूर्ण तारा है। उससे हमें प्रकाश और गरमी मिलती है। सूर्य की किरणों से पौधे अपना भोजन बनाते हैं। प्राचीन काल से लोग सूर्य की पूजा करते आए हैं। भारत देश में सूर्य को एक देवता के समान माना गया है।

मैं अपना निबंध एक कविता के साथ अंत करना चाहता हूँ।—

सूरज निकला नभ में आज,

लाया उजाला, मिटाया अंधकार।

सूरज ने हमको सिखाया,

सूरज ने हौसला बढ़ाया।

उसका जीना ही जीना है,

जो काम सभी के आता है।

धन्यवाद

विराज पूर्ति

कक्षा छठवीं 'सी' विभाग

Primary Annual Day: Little Hands, Big Dreams

Annual Sports Spectacle: Epic Wins

Drug awareness Campaign

Staff Birthdays: Cheers All Year

Birthday Celebration of Rev. Bro. Cletus.

A New Feather in his Highly Accomplished Career

Heartily Congratulates

**Our Respected Principal,
Rev. Bro. Cletus**

on being elected as the Treasurer of the
Karnataka ICSE Schools Association
(KISA).

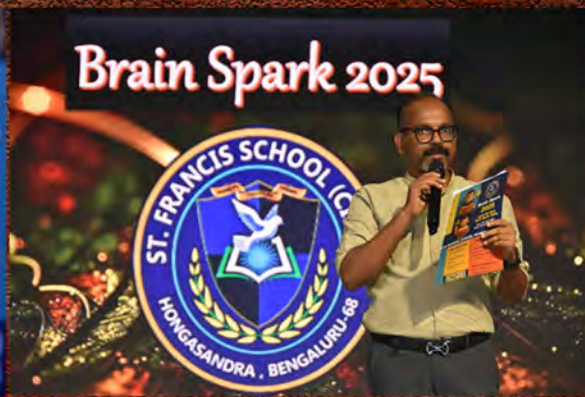
Hearty Congratulations, Dear Brother!

May you continue to lead with
wisdom and touch many more lives
with your noble mission.

St. Francis School (CISCE)

Hongasandra, Begur Road, Bengaluru - 560068

Brain Spark Spell Bee: Word Wizards Win

Christmas Cheer: Joy Overflowing

CISCE Sports Glory: Champions Unleashed

Dental Camp: Smiles Sparkle Bright

July Discipline Heroes: Steady & Strong

September Discipline Cup: Excellence Endures

Project Assembly: English

Founder's Day: Legacy Lives On

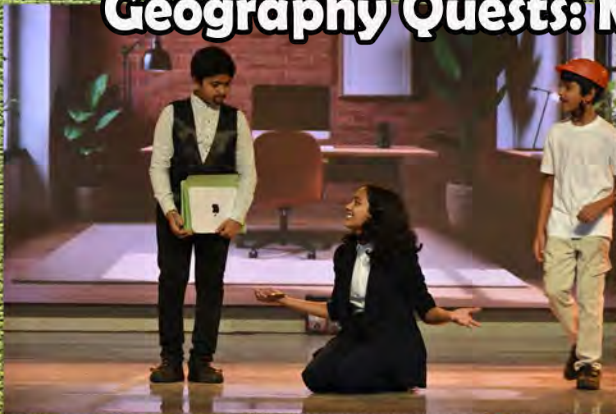
Rev. Bro. Valarian's Golden Jubilee Celebration : Golden Gratitude

Freshers' Fiesta: New Faces, Big Dreams

Geography Quests: Mapping Our World

Graduation Glory & Prayers

Guruvandhana: Reverence & Rhythm

High School Cultural Explosion: Ad Astra

Primary Cultural Fiesta: Stars Shine

Commemoration of Hindi Diwas

History & Civics II: Epic Encore

History & Civics Projects: Time Travelers Assemble

High School Independence Day Celebration : Freedom Flames High

Primary Independence Day Celebration : Little Patriots Soar

Carol Singing Showdown: Yuletide Serenade

Investiture: Leaders Take the Stage

Kannada Rajyotsava: State Pride Blooms

KISA Principals' Summit: Visionaries Connect

Staff Trip to Vietnam

Teachers' Day Out

Project Assembly: Maths

National Sports Day

Commencement of New Academic Session

Onam Splendour: Flowers, Feasts & Fun

Primary Cultural Fiesta: Stars Shine

Hindi Projects: Bhasha Brilliance Unveiled

English Projects: Storytellers Sparkle

Staff Kick-off: Ready, Set, Inspire!

Teachers' Day Tribute: Shaping Tomorrow

Ooty Adventure: Grade X Explores

World Environment Day: Green Heroes Unite

National Yoga Day

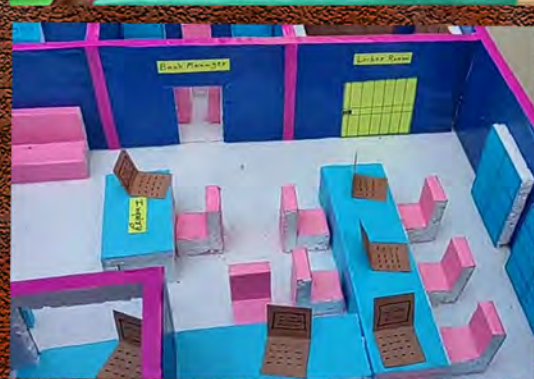
ICSE SUPW Project

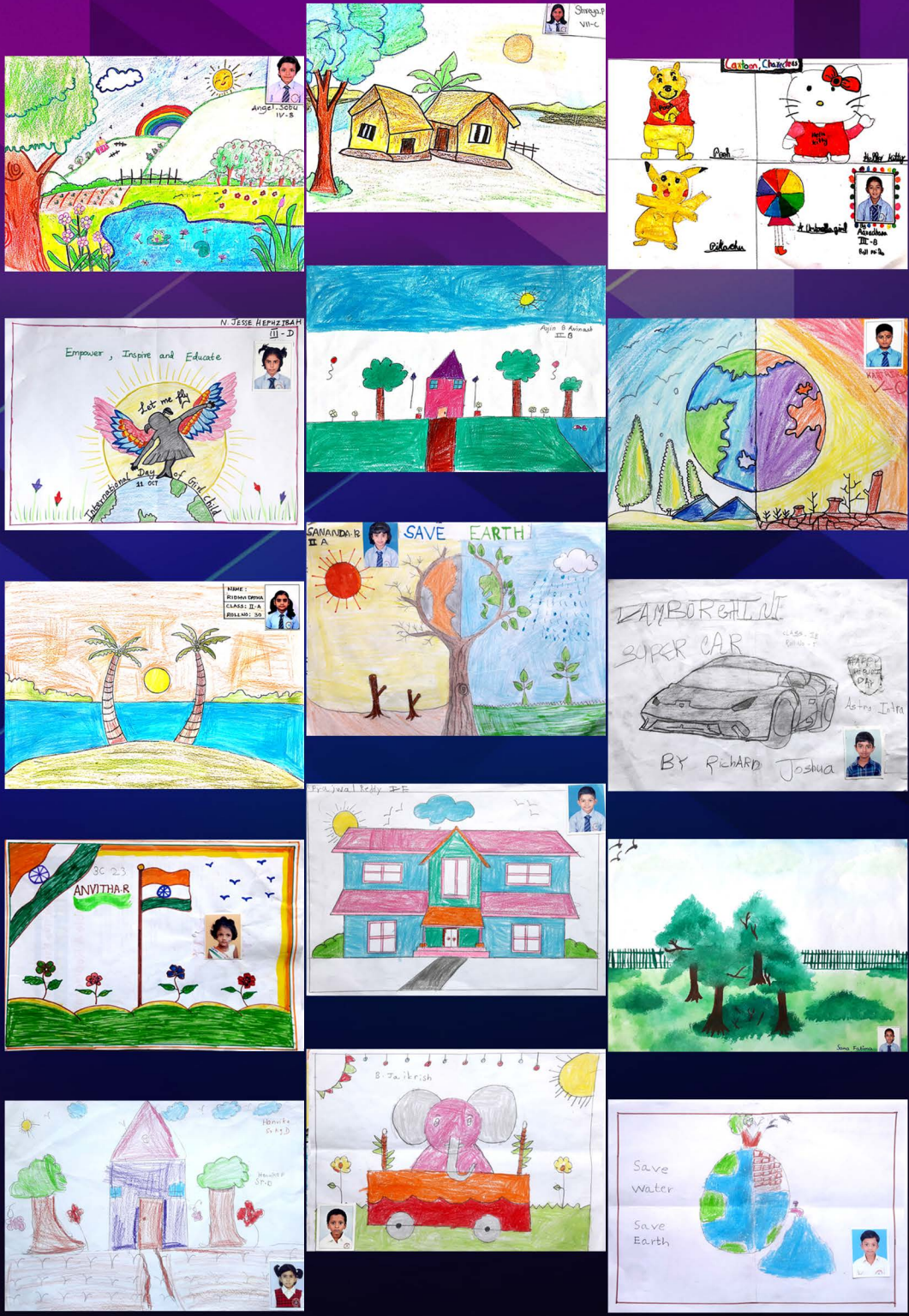
ISC-1

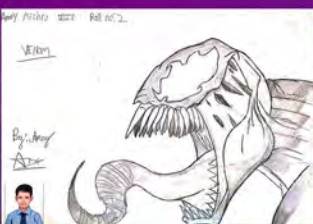

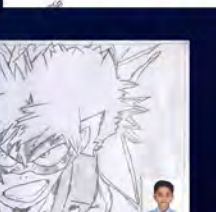
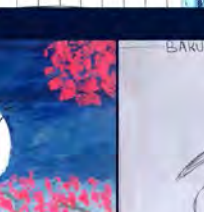
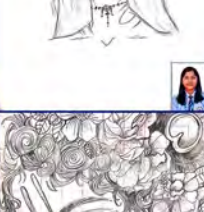
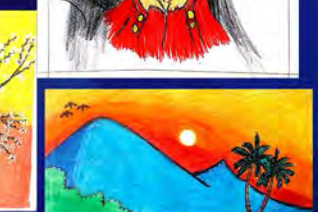
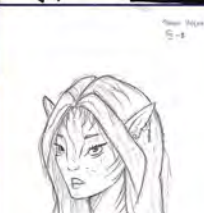
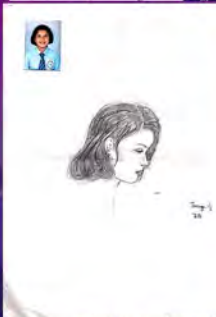
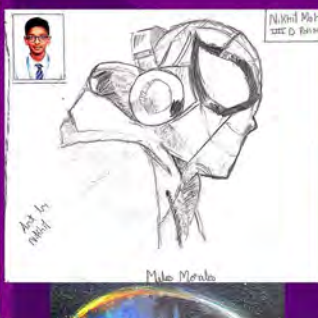
ISC-II

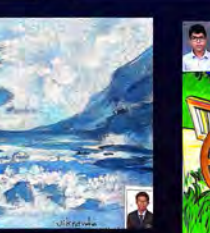
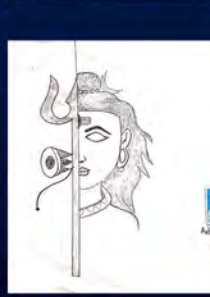
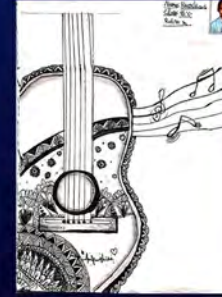
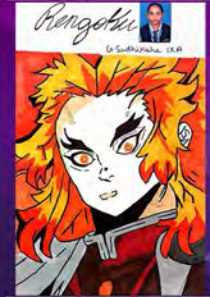

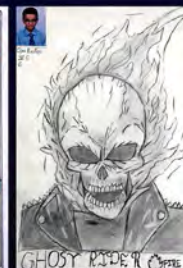
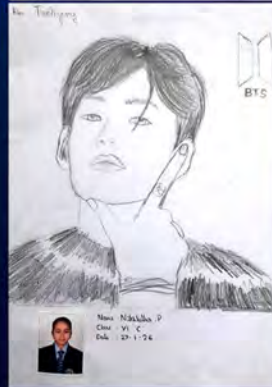
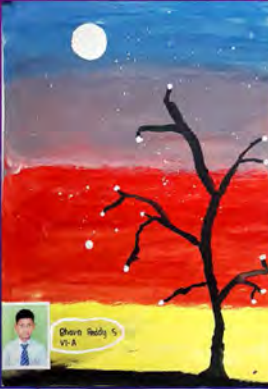
Fransician Art Gallery

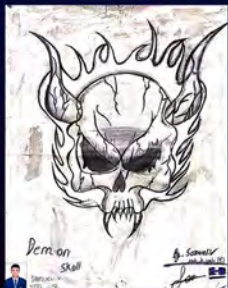
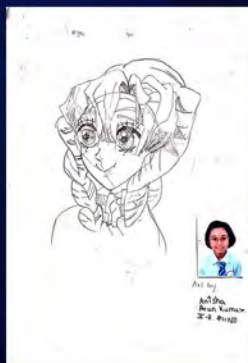
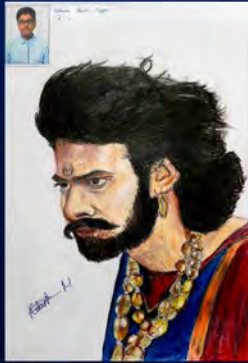
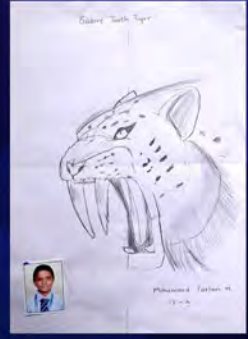
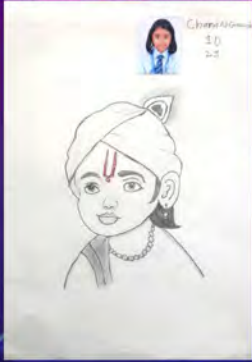
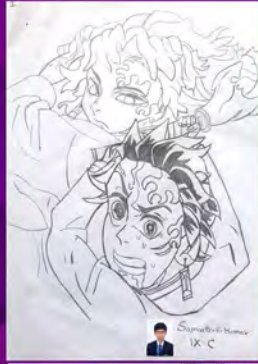

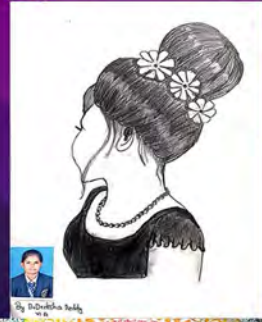

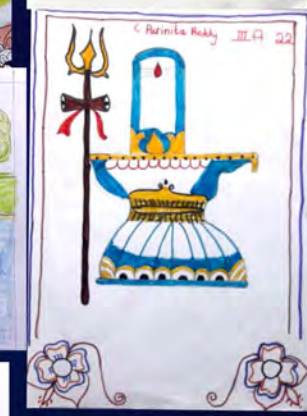
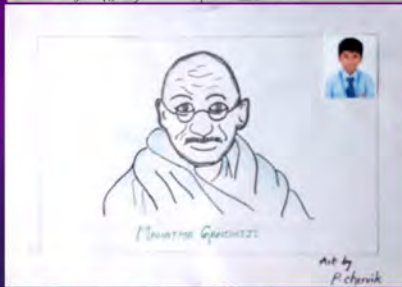

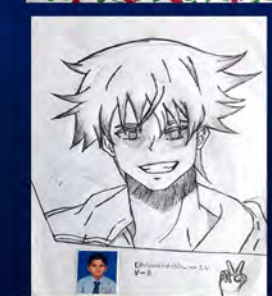

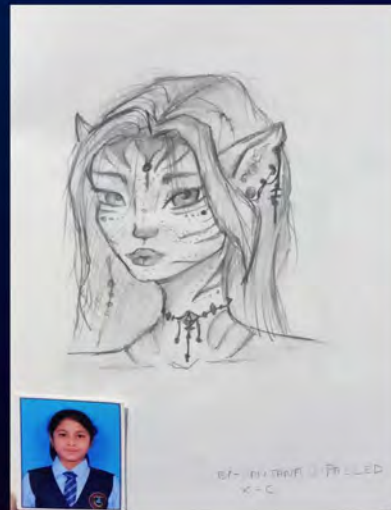

KG Prayer Magic: Tiny Hearts Shine

World Environment Day: Green Heroes Unite

Father's Day

Achievement

KG Annual Day: Mythia

Colour Day

KG Cultural Carnival: Joy in Motion

KG Independence Day Celebration : Tots Wave the Tricolour

KG Sports Day: Tiny Athletes Roar

Annual Day

Art Learning Activity

Discipline Award Jan & Feb

Gratitude Assembly

High School One-Day Trip

Primary One-Day Trip

Primary Annual Sports Day

KG Teachers' Day Celebration: Little Loves Honor Gurus

KG Prayer Magic: Tiny Hearts Shine

Kindergarten One-Day Trip

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

NURSERY A, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

NURSERY B, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

JUNIOR KG A, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

JUNIOR KG B, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

JUNIOR KG C, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

SENIOR KG D, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

SENIOR KG B, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

SENIOR KG C, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

SENIOR KG D, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 1A, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 1B , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 1C , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 1D , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 1E , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 2A , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 2B , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 2C , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 2D , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 3A, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 3B, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 3C , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 3D , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 4A, 2025-26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 4B, 2025-26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 4C , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 4D , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 4E, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 5A, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 5B , 2025 - 26

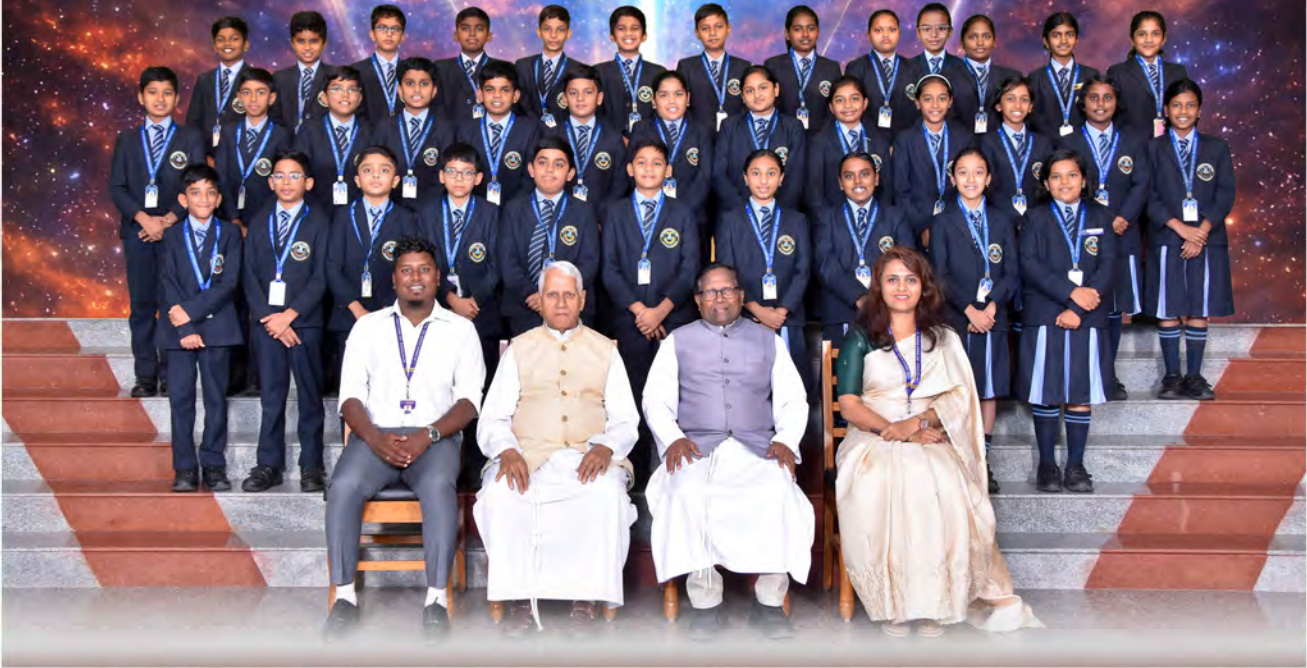
ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 5C , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 5D , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 5E , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 6A , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 6B , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 6C , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 6D , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 6E, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 7A, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 7B, 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 7C, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 7D , 2025 - 26

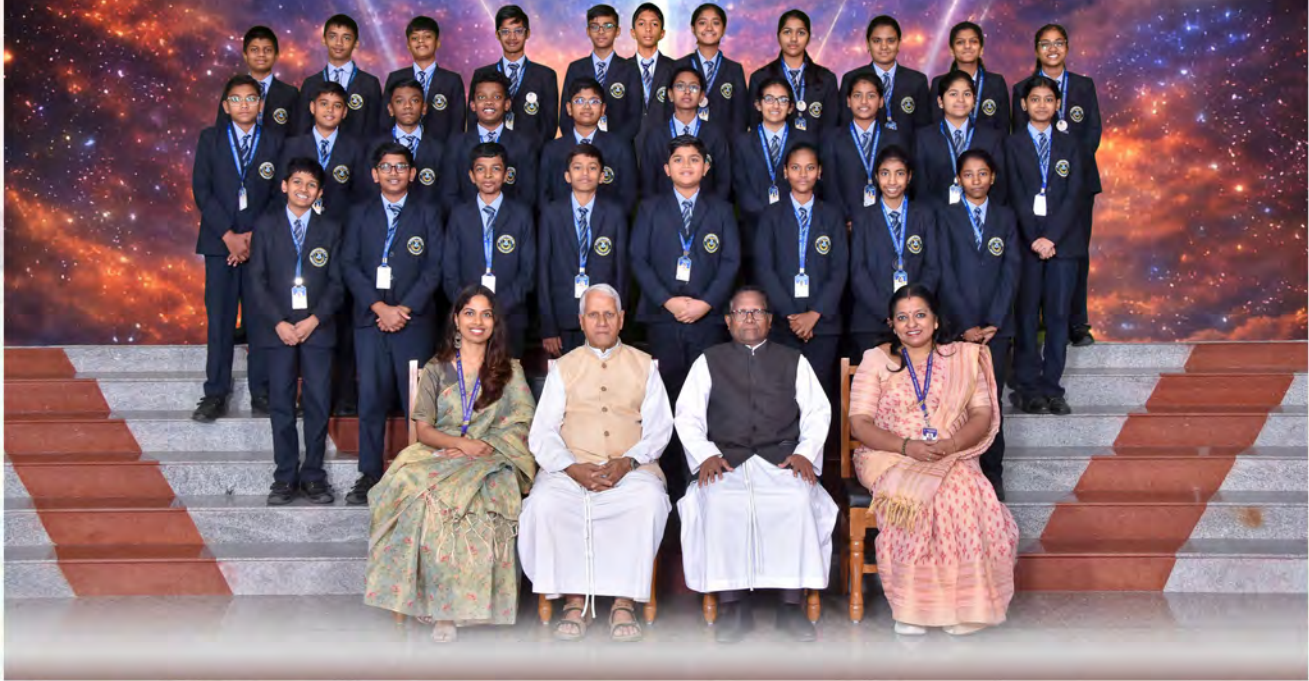
ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 8A , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 8B , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 8C , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 8D , 2025 - 26

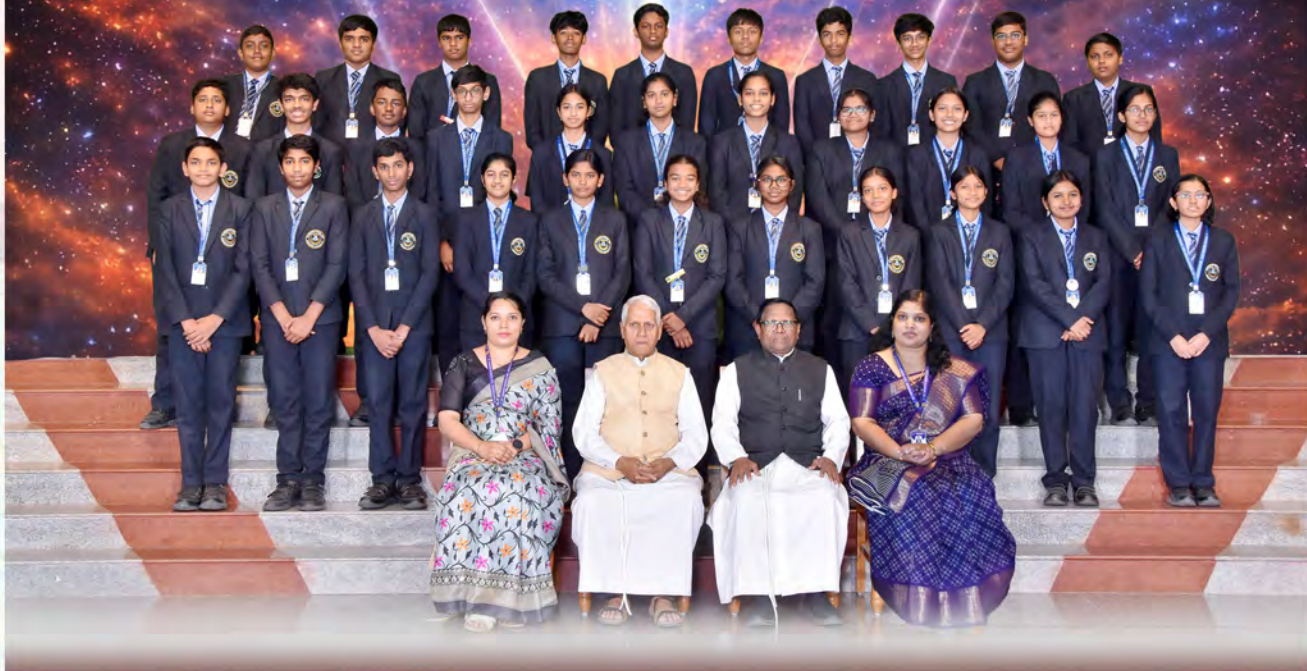
ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 9A , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 9B, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE 9C, 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE XA , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE XB , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE XC , 2025 - 26

ST.FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE XI , 2025 - 26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

GRADE XII, 2025-26

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

OUR VISION

To facilitate a conducive ambience for joyful learning and holistic growth, imparting Franciscan values of Love, Peace and Justice.

OUR MISSION

To make St. Francis School (CISCE) a home away from home, educating, moulding and preparing young boys and girls to meet the challenges of tomorrow. To provide a conducive environment for children to develop not only academically but also harmoniously. To create an environment which enables every child entrusted in our care to mature into a resourceful, disciplined, self confident, optimistic and responsible person. To provide ample opportunities to every individual to showcase their skills, talents and nurture leadership qualities and civic sense.

OUR MOTTO

“Education with Character & Excellence”

ST. FRANCIS SCHOOL (CISCE)

Hongasandra, Begur Main Road, Bengaluru - 560 068
Contact No: 080 25731347 / 96201 08670
Email ID: stfrancis_2003@yahoo.com
Website ID: www.stfranciseschool.com